

தமிழ்ச் செய்யுள் திரட்டு

அறிவியல் -I

முதற் பருவம் மற்றும் இரண்டாம் பருவம்

பட்ட வகுப்பு பாடத்திட்டத்திற்குரியது.

Under the National Educational Policy (NEP-2020)

TAMIL CHEIYUL THIRATTU-ARIVIYAL - I .

Tamil Poetry Selections.

I & II Semester.

B.Sc / B.Sc(FAD) TAMIL LANGUAGE

BENGALURU CITY UNIVERSITY

தமிழ்ப் பாடநூல் குழு.

BENGALURU CITY UNIVERSITY.

Bengaluru-560001.

TAMIL CHEIYUL THIRATTU -ARIVIYAL - I.

**A Prescribed Tamil Text book (Poetry Selections) for B.Sc/ B.Sc(FAD)
Degree Courses (I & II Semester)**

Chief Editor: Prof.U.Basavaraju.

**Chairman, Board of Studies in Tamil & Malayalam, Bengaluru City University & Professor of
Tamil, Maharani Cluster University Bengaluru-560001.**

Edited by: Prof.I. Arockia Mary.

HoD of Tamil,

**St.Joseph' s college (Autonomous) Lalbagh road,
Bengaluru-560027.**

Published by:

Bengaluru City University, Bengaluru-560001.

© Bengaluru City University.

Pp.

First Print - 2022.

தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்.

பேரா. உ. பசுவராசு.

Price:

விலை ரூ:

வெளியீடு:

பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக் கழகம்.

FOREWORD

I am happy to present the new edition of the Tamil text book **TAMIL CHEIYUL THIRATTU –ARIVIYAL-I** For the Ist and IInd semester **B.Sc/B.Sc(FAD)** degree courses of Bengaluru City University (BCU) published by Bengaluru City University. I hope this new textbook will be a rewarding experience for both Teachers and students. Board of studies – Tamil, BCU has taken this initiative of selecting, editing and designing this textbook. I thank the Chief Editor, Editor, members of the text book committee and the staff of Bengaluru City University for publishing this book.

Prof. Lingaraja Gandhi
Vice-Chancellor
Bengaluru City University

Preface

As per the request of the Board of Studies in Tamil, Bengaluru City University is bringing out the Tamil Text Book of Poetry “**Tamil Cheiyul Thirattu Ariviyal-I** for the Ist and IInd semester **B.Sc/B.Sc(FAD)** degree courses of Bengaluru City University (BCU)

The Tamil Students of this University will be very much benefited by this Publication.

I thank our University Vice-Chancellor Prof. Lingaraja Gandhi and Registrar of Bengaluru City University for their Consistent support for this publication.

I thank the Members of Board of Studies for their efforts in the preparation of this textbook.

Prof. U. Basavaraju

Chairman,
Board of Studies in Tamil
& Malayalam,
Bengaluru City University.

Members of the Board of Studies in Tamil

- 1. Prof. U. Basavaraju** Chief Editor
Chairman, Board of Studies in
Tamil and Malayalam,
Bengaluru City University and
HoD of Tamil,
Maharani Cluster University,
Bengaluru-560001.
- 2. Prof. I. Arockia Mary** Editor
HoD of Tamil,
St. Joseph's College (Autonomous)
Lalbagh Road, Bengaluru-560027
- 3. Mrs. Amudha. S** Member
Associate Professor of Tamil
Goodwill Christian College for Women,
Bengaluru-560005
- 4. Dr. T. Saraswathi** Member
Assistant Professor in Tamil
Govt. Arts and Science College,
Midugarapalli,
Hosur (TN) Pin-635109.

முன்னுரை.

கர்நாடக மாநிலத் தலைநகராம் பெங்களூருவில் அமைந்து கலை ,அறிவியல் , வணிகம், நிர்வாகவியல் ,கணினி மற்றும் பல்வேறு துறைக் கல்வியை வழங்கி வரும் பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக்கழகத்தின் செயல்திறன் பல்வேறு வகைகளில் வளர்ந்து வருகிறது.

மாணவர்களின் நலன் கருதி அவர்களின் வளர்ச்சியை உள்வாங்கிக் காலத்திற்குத் தகுந்தவாறு இப்பாடத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அது தமிழ்ச் செய்யுள் திரட்டு - அறிவியல்-1ஆக வெளிவந்துள்ளது. இது . B.Sc / B.Sc(FAD) பட்ட வகுப்பிற்குரிய முதல் பருவம் மற்றும் இரண்டாம் பருவ மாணாக்கர்களுக்கு உரியது.

கர்நாடகத்தில் தமிழ் பயிலும், பயில வரும் அண்டை மாநில மாணவர்கள் அனைவருக்கும் பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக்கழக பாட நூல் குழுவினரால் இந்நூல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் உருவாகப் பல வகைகளிலும் உதவிய பாடநூல் குழுவினருக்கும், புலவர் கார்த்தியாயினி அம்மையார் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் இந்நூலைப் பயன்படுத்திப் பயன்பெறுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரா. உ. பசவராசு

தலைவர்

பாடநூற்குழு

பெங்களூரு நகரப்

பல்கலைக்கழகம்.

தமிழ்ச் செய்யுள் திரட்டு

அறிவியல்- I

முதற் பருவம் மற்றும் இரண்டாம் பருவம்

பட்ட வகுப்பு பாடத்திட்டத்திற்குரியது.

Under the National Educational Policy (NEP-2020)

TAMIL CHEIYUL THIRATTU-ARIVIYAL - I.

Tamil Poetry Selections.

I & II Semester.

B.Sc / B.Sc(FAD) TAMIL LANGUAGE

BENGALURU CITY UNIVERSITY

தமிழ்ப் பாடநூல் குழு.

BENGALURU CITY UNIVERSITY.

Bengaluru-560001.

பொருளடக்கம்.

முதற் பருவம்	இரண்டாம் பருவம்.
<p>அலகு- I. அகநானூறு 1. குறிஞ்சி 2.முல்லை 3.மருதம். 4.நெய்தல். 5.பாலை அலகு - II. மதுரைக்காஞ்சி. அலகு- III. நாலடியார் பாடல்கள். 1. அறன் வலியுறுத்தல். 2.சினம் இன்மை 3.மெய்மை. 4.கல்வி. 5.நல்லினம் சேர்தல். அலகு-IV. இலக்கணம் - எழுத்து 1. முதல் எழுத்து 2.சார்பெழுத்து . 3.மொழி முதல் எழுத்துகள் 4.மொழி இறுதி எழுத்துகள் 5.போலி 6.சுட்டு 7.வினா எழுத்து</p>	<p>அலகு - I. மணிமேகலை. சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டம் ஆக்கிய காதை. அலகு-II. குசேலோபாக்கியானம். குசேலர் துவாரகைக் கண்டு நகர்ப்புறம் அடைந்தது. அலகு- III. நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம். குலசேகர ஆழ்வார் பாடல்கள் அலகு -IV. சொல் இலக்கணம் 1.சொல் விளக்கம் 2.பகுபதம், பகாபதம் 3.பெயர்ச்சொல் வினைச்சொல் இடைச்சொல் உரிச்சொல். 4.இயற்சொல் , திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் 5.தொகைச் சொற்கள்</p>

அகநானூறு

சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்றான எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று அகநானூறு. இது ஒரு அகத்திணை நூல். எனவே இதனை அகப்பாட்டு எனவும் அகம் எனவும் கூறுவர். இந்நூலில் 400 பாடல்கள் உள்ளன. இவை அனைத்தும் ஆசிரியப்பாவால் ஆனவை. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய அன்பின் ஐந்திணைகளுக்குரிய 400 பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இந்நூலில்,

- பாலைத் திணையில் 200 பாடல்களும்
- குறிஞ்சித் திணையில் 80 பாடல்களும்
- முல்லைத் திணையில் 40 பாடல்களும்
- மருதத் திணையில் 40 பாடல்களும்
- நெய்தல் திணையில் 40 பாடல்களும்

இடம் பெற்றுள்ளன. இந்நூலைத் தொகுத்தவர் மதுரை உப்பூரிக்குடிக்கிழார் மகனார் உருத்திர சன்மனார் ஆவார்.

1 குறிஞ்சி

மலி பெயல் கலித்த மாரிப் பித்திகத்துக்

கொயல் அரு நிலைஇய பெயல் ஏர் மண முகைச்

செவ் வெரிந் உறழும் கொழுங் கடை மழைக் கண்,

தளிர் ஏர் மேனி, மாஅயோயே!

5 நாடு வறம் கூர, நாஞ்சில் துஞ்ச,

கோடை நீடிய பைது அறு காலை,

குன்று கண்டன்ன கோட்ட, யாவையும்
சென்று சேக்கல்லாப் புள்ள, உள் இல்
என்றாழ் வியன்குளம் நிறைய வீசி,
10 பெரும் பெயல் பொழிந்த ஏம வைகறை,
பல்லோர் உவந்த உவகை எல்லாம்
என்னுள் பெய்தந்தற்றே சேண் இடை
ஓங்கித் தோன்றும் உயர் வரை
வான் தோய் வெற்பன் வந்தமாறே
தலைமகன் வரைவு மலிந்தமை தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது
.- கபிலர்

2 முல்லை

முல்லை வைந் நுனை தோன்ற, இல்லமொடு
பைங் காற் கொன்றை மென் பிணி அவிழ்,
இரும்பு திரித்தன்ன மா இரு மருப்பின்,
பரல் அவல் அடைய, இரலை, தெறிப்ப,
5 மலர்ந்த ஞாலம் புலம்பு புறக்கொடுப்ப,
கருவி வானம் கதழ் உறை சிதறி,
கார் செய்தன்றே, கவின் பெறு கானம்.
குரங்கு உளைப் பொலிந்த கொய்கவற் புரவி,
நரம்பு ஆர்த்தன்ன, வாங்கு வள்பு அரிய,

- 10 பூத்த பொங்கர்த் துணையொடு வதிந்த
தாது உண் பறவை பேதுறல் அஞ்சி,
மணி நா ஆர்த்த மாண் வினைத் தேரன்,
உவக்காண் தோன்றும் குறும்பொறை நாடன்
கறங்கு இசை விழுவின் உறந்தைக் குணாது,
- 15 நெடும் பெருங் குன்றத்து அமன்ற காந்தட்
போது அவிழ் அலரின் நாறும்
ஆய் தொடி அரிவை! நின் மாண் நலம் படர்ந்தே.
தோழி தலைமகளைப் பருவங் காட்டி வற்புறுத்தியது.
- குறுங்குடி மருதனார்

3 மருதம்

- நாயுடை முது நீர்க் கலித்த தாமரைத்
தாதின் அல்லி அவிர் இதழ் புரையும்,
மாசு இல் அங்கை, மணி மருள் அவ் வாய்,
நாவொடு நவிலா நகைபடு தீம் சொல்,
5 யாவரும் விழையும் பொலந்தொடிப் புதல்வனை,
தேர் வழங்கு தெருவில், தமிழோற் கண்டே!
கூர் எயிற்று அரிவை குறுகினள்; யாவரும்
காணுநர் இன்மையின், செத்தனள் பேணி,
பொலங்கலம் சுமந்த பூண் தாங்கு இள முலை,

10 "வருகமாள, என் உயிர்!" எனப் பெரிது உவந்து,
கொண்டனள் நின்றோட் கண்டு, நிலைச் செல்லேன்,
"மாசு இல் குறுமகள்! எவன் பேதுற்றனை?
நீயும் தாயை இவற்கு?" என, யான் தற்
கரைய, வந்து விரைவெனக் கவைஇ

15 களவு உடம்படுநரின் கவிழ்ந்து, நிலம் கிளையா,
நாணி நின்றோள் நிலை கண்டு, யானும்
பேணினைன் அல்லெனோ மகிழ்ந்! வானத்து
அணங்கு அருங் கடவுள் அன்னோள் நின்
மகன் தாய் ஆதல் புரைவது ஆங்கு எனவே?

பரத்தையர் சேரியினின்றும் வந்த தலைமகன், "யாரையும் அறியேன்"
என்றாற்குத் தலைமகள் சொல்லியது. - சாகலாசனார்

4 நெய்தல்

கானலும் கழறாது; கழியும் கூறாது;
தேன் இமிர் நறு மலர்ப் புன்னையும் மொழியாது;
ஒரு நின் அல்லது பிறிது யாதும் இலனே;
இருங் கழி மலர்ந்த கண் போல் நெய்தல்
5 கமழ் இதழ் நாற்றம் அமிழ்து என நசைஇ,
தண் தாது ஊதிய வண்டினம் களி சிறந்து,
பறைஇ தளரும் துறைவனை, நீயே,

சொல்லல் வேண்டுமால் அலவ! பல்கால்
கைதைஅம் படுசினை எவ்வமொடு அசாஅம்
10 கடற் சிறு காக்கை காமர் பெடையொடு
கோட்டுமீன் வழங்கும் வேட்டம் மடி பரப்பின்
வெள் இறாக் கனவும் நள்ளென் யாமத்து,
"நின் உறு விழுமம் களைந்தோள்
தன் உறு விழுமம் நீந்துமோ!" எனவே.
தலைமகள் காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவியாற் சொற்றது. -
மதுரைக் கள்ளிற் கடையத்தன் வெண்ணாகனார்

5 பாலை

வளம் கெழு திரு நகர்ப் பந்து சிறிது எறியினும்,
இளந் துணை ஆயமொடு கழங்கு உடன் ஆடினும்,
"உயங்கின்று, அன்னை! என் மெய்" என்று அசைஇ,
மயங்கு வியர் பொறித்த நுதலள், தண்ணென,
5 முயங்கினள் வதியும்மன்னே! இனியே,
தொடி மாண் சுற்றமும் எம்முள் உள்ளாள்,
நெடு மொழித் தந்தை அருங் கடி நீவி,
நொதுமலாளன் நெஞ்சு அறப் பெற்ற என்
சிறு முதுக்குறைவி சிலம்பு ஆர் சீறடி
10 வல்லகொல், செல்லத் தாமே கல்லென

ஊர் எழுந்தன்ன உரு கெழு செலவின்,
நீர் இல் அத்தத்து ஆர் இடை, மடுத்த,
கொடுங் கோல் உமணர், பகடு தெழி தெள் விளி
நெடும் பெருங் குன்றத்து இமிழ் கொள இயம்பும்,
15 கடுங் கதிர் திருகிய, வேய் பயில், பிறங்கல்,
பெருங் களிற்று உரிஞ்சிய மண்அரை யாஅத்து
அருஞ் சுரக் கவலைய அதர் படு மருங்கின்,
நீள் அரை இலவத்து ஊழ் கழி பல் மலர்,
விழவுத் தலைக்கொண்ட பழ விறல் மூதூர்,
20 நெய் உமிழ் சுடரின் கால் பொரச் சில்கி,
வைகுறு மீனின் தோன்றும்
மை படு மா மலை விலங்கிய சுரனே?
மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது. - கயமனார்

மதுரைக் காஞ்சி

(தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை

மாங்குடி மருதனார் பாடியது)

மதுரைக் காஞ்சி , பத்துப்பாட்டில் ஆறாவதாக இடம் பெற்றுள்ள ஒரு நூலாகும் பத்துப்பாட்டில் உள்ள நூல்களில் அதிக அடிகளால் ஆன நூல் இதுவே ஆகும். இதன் ஆசிரியர் மாங்குடி மருதனார்.இதன் பாட்டுடைத் தலைவன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் ஆவான்.

இவன் , இந்நாட்டின் முடியுடை வேந்தன் மட்டுமன்றி முத்தமிழ் வல்ல பெரும் புலவனும் ஆவான்.

இந்நூலின் வாயிலாக ஏறத்தாழ ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த தமிழக மாண்பும் , ஆட்சி முறைமையும் , ஆட்சிப் புரிவோரின் அறம் திறம்பா மாட்சியும் உலகினோர்க்கு உணர்த்தப்படுகிறது.

இயற்கை வளம்

ஓங்குதிரை வியன் பரப்பின்

ஓலி முந்நீர் வரம்பு ஆக,

தேன் தூங்கும் உயர் சிமைய

மலை நாறிய வியல் ஞாலத்து,

வல மாதிரத்தான் வளி கொட்ப,

வியல் நாள்மீன் நெறி ஒழுக,

பகல் செய்யும் செஞ் ஞாயிறும்

இரவுச் செய்யும் வெண் திங்களும்,

மை தீர்ந்து கிளர்ந்து விளங்க,

மழை தொழில் உதவ, மாதிரம் கொழுக்க,

தொடுப்பின் ஆயிரம் வித்தியது விளைய,
நிலனும் மரனும் பயன் எதிர்பு நந்த,

செயற்கைச் செழிப்பு நிலை

நோய் இகந்து நோக்கு விளங்க;

மே தக, மிகப் பொலிந்த

ஓங்கு நிலை வயக் களிறு;

கண்டு தண்டாக் கட்டு இன்பத்து,

உண்டு தண்டா மிகு வளத்தான்,

உயர் பூரிம விழுத் தெருவில்,

பொய் அறியா, வாய்மொழியால்

புகழ் நிறைந்த, நல் மாந்தரொடு

நல் ஊழி அடிப் படர,

பல் வெள்ளம் மீக்கூற,

உலகம் ஆண்ட உயர்ந்தோர் மருக!

அகத்தியரின் வழிவந்த சான்றோன்

பிணக் கோட்ட களிற்றுக் குழும்பின்

நிணம் வாய்ப் பெய்த பேய் மகளிர்

இணை ஒலி இமிழ் துணங்கைச் சீர்ப்

பிணை யூபம் எழுந்து ஆட,
அஞ்சு வந்த போர்க்களத்தான்,
ஆண் தலை அணங்கு அடுப்பின்,
வய வேந்தர் ஒண் குருதி
சினத் தீயின் பெயர்பு பொங்க,
தெறல் அருங் கடுந் துப்பின்,
விறல் விளங்கிய விழுச் சூர்ப்பின்,
தொடித் தோள் கை துடுப்பு ஆக
ஆடுற்ற ஊன் சோறு,
நெறி அறிந்த கடி வாலுவன்
அடி ஒதுங்கிப் பின் பெயராப்
படையோர்க்கு முருகு அயர,
அமர் கடக்கும் வியன் தானை
தென்னவன் பெயரிய துன் அருந் துப்பின்
தொள் முது கடவுள் பின்னர் மேய,
வரைத் தாழ் அருவிப் பொருப்பின் பொருந!

நெடியோனின் போர்த் திறமை

இரு பெரு வேந்தரொடு வேளிர் சாயப்
பொருது, அவரைச் செரு வென்றும்,
இலங்கு அருவிய வரை நீந்தி,

சுரம் போழ்ந்த இகல் ஆற்றல்,
உயர்ந்து ஓங்கிய விழுச் சிறப்பின்,
நிலம் தந்த பேர் உதவி,
பொலந் தார் மார்பின், நெடியோன் உம்பல்!

பொருநர்க்கு யானை முதலிய பரிசுகளைப் பாண்டியன் கொடுத்தல்
ஒரு சார், விழவு நின்ற வியல் ஆங்கண்
முழவுத் தோள் முரண் பொருநர்க்கு,
உரு கெழு பெருஞ் சிறப்பின்
இரு பெயர்ப் பேர் ஆயமொடு
இலங்கு மருப்பின் களிறு கொடுத்தும்,
பொலந் தாமரைப் பூச் சூட்டியும்,
நலம் சான்ற கலம் சிதறும்
பல் குட்டுவர் வெல் கோவே!

தலையாலங்கானத்தில் பகைவர்களை வென்றமை
மீக்கூறும்,
வியல் மேவல் விழுச் செல்வத்து,
இரு வகையான், இசை சான்ற,
சிறுகுடிப் பெருந் தொழுவர்,
குடி கெழீஇய நால் நிலவரொடு,

தொன்று மொழிந்து, தொழில் கேட்ப
கால் என்னக் கடிது உராஅய்,
நாடு கெட எரி பரப்பி,
ஆலங்கானத்து அஞ்சுவர இறுத்து,
அரசு பட அமர் உழக்கி,
முரசு கொண்டு களம் வேட்ட
அடு திறல் உயர் புகழ் வேந்தே!

கொற்கைக்குத் தலைவன்
நட்டவர் குடி உயர்க்குவை;
செற்றவர் அரசு பெயர்க்குவை;
பேர் உலகத்து மேளந் தோன்றிச்
சீருடைய விழுச் சிறப்பின்,
விளைந்து முதிர்ந்த விழு முத்தின்,
இலங்கு வளை, இருஞ் சேரி,
கள் கொண்டிக் குடிப் பாக்கத்து,
நல் கொற்கையோர் நசைப் பொருந்!

செழியன் பரதவரை வென்றமை
செற்ற தெவ்வர் கலங்கத் தலைச்சென்று,
அஞ்சு வரத் தட்கும் அணங்குடைத் துப்பின்,

கோழ் ஊஉன் குறைக் கொழு வல்சி,
புலவு வில், பொலி கூவை,
ஒன்று மொழி, ஒலி இருப்பின்,
தென் பரதவர் போர் ஏறே!

பகைவரது நாட்டைக் கைக்கொண்ட வெற்றி
அரிய எல்லாம் எளிதினின் கொண்டு,
உரிய எல்லாம் ஒம்பாது வீசி,
நனி புகன்று உறைதும் என்னாது, ஏற்று எழுந்து,
பனி வார் சிமையக் கானம் போகி,
அக நாடு புக்கு, அவர் அருப்பம் வெளவி,
யாண்டு பல கழிய வேண்டு புலத்து இறுத்து,
மேம்பட மரீஇய வெல் போர்க் குருசில்!

உலகைச் சிறப்புற ஆண்டு மறைந்தோர் பலர் எனல்
தவாப் பெருக்கத்து அறா யாணர்,
அழித்து ஆனாக் கொழுந் திற்றி
இழித்து, ஆனாப் பல சொன்றி,
உண்டு, ஆனாக் கூர் நறவின்
தின்று, ஆனா இன வைகல்
நிலன் எடுக்கல்லா ஒண் பல் வெறுக்கைப்

பயன் அறவு அறியா வளம் கெழு திரு நகர்
 நரம்பின் முரலும் நயம் வரு முரற்சி
 விறலியர் வறுங் கைக் குறுந் தொடி செறிப்ப
 பாணர் உவப்பக் களிறு பல தரீஇ,
 கலந்தோர் உவப்ப எயில் பல கடைஇ,
 மறம் கலங்கத் தலைச் சென்று,
 வாள் உழந்து, அதன் தாள் வாழ்த்தி,
 நாள் ஈண்டிய நல் அகவர்க்குத்
 தேரோடு மா சிதறி,
 துடுற்ற சுடர்ப் புவின்,
 பாடு புலர்ந்த நறுஞ் சாந்தின்,
 விழுமிய பெரியோர் சுற்றம் ஆக,
 கள்ளின் இரும் பைக்கலம் செல உண்டு,
 பணிந்தோர் தேளம் தம் வழி நடப்ப,
 பணியார் தேளம் பணித்துத் திறை கொண்மார்,
 பருந்து பறக்கல்லாப் பார்வல் பாசறைப்
 படு கண் முரசம் காலை இயம்ப,
 வெடி படக் கடந்து, வேண்டு புலத்து இறுத்த,
 பணை கெழு பெருந் திறல், பல் வேல் மன்னர்,
 கரை பொருது இரங்கும், கனை இரு முந்நீர்த்
 திரை இடு மணலினும் பலரே, உரை செல

மலர் தலை உலகம் ஆண்டு, கழிந்தோரே!
மதுரை மாநகரின் அமைப்பும் காட்சிகளும்
பாண்டி நாட்டிற்கு நடுவண் அமைந்து விளங்குதல்
முழவு இமிழும், அகல் ஆங்கண்,
விழவு நின்ற வியல் மறுகின்,
துணங்கை, அம் தழுஉவின், மணம் கமழ் சேரி,
இன் கலி யாணர், குழுஉப் பல பயின்று, ஆங்கு,

பெரும்பாணர் வாழும் இருக்கை

கலை தாய், உயர் சிமையத்து,
மயில் அகவும், மலி பொங்கர்,
மந்தி ஆட, மா விசம்பு உகந்து
முழங்கு கால் பொருத மரம் பயில் காவின்,
இயங்கு புனல் கொழித்த வெண் தலைக் குவவு மணல்
கான் பொழில் தழீஇய அடைகரைதோறும்,
தாது தூழ் கோங்கின் பூ மலர் தாஅய்,
கோதையின் ஒழுகும் விரி நீர் நல் வரல்,
அவிர் அறல், வையைத் துறை துறை தோறும்
பல் வேறு பூத் திரள் தண்டலை சுற்றி,
அழுந்துபட்டிருந்த பெரும்பாண் இருக்கையும்

அகழியும் மதிலும் பெற்று, மாடங்கள் ஓங்கி நின்றல்

நிலனும் வளனும் கண்டு அமைகல்லா

விளங்கு பெருந் திருவின் மான விறல் வேள்

அழும்பில் அன்ன, நாடு இழந்தனரும்,

கொழும் பல் பதிய குடி இழந்தனரும்,

தொன்று கறுத்து உறையும் துப்புத் தர வந்த,

அண்ணல் யானை, அடு போர் வேந்தர்

இன் இசை முரசம் இடைப் புலத்து ஒழிய,

பல் மாறு ஓட்டி, பெயர் புறம் பெற்று,

மண் உற ஆழ்ந்த மணி நீர்க் கிடங்கின்,

விண் உற ஓங்கிய பல் படைப் புரிசை,

தொல் வலி நிலைஇய, அணங்குடை நெடு நிலை,

நெய் படக் கரிந்த திண் போர்க் கதவின்,

மழை ஆடும் மலையின் நிவந்த மாடமொடு,

வையை அன்ன வழக்குடை வாயில்,

வகை பெற எழுந்து வானம் மூழ்கி,

சில்காற்று இசைக்கும் பல் புழை நல் இல்,

யாறு கிடந்தன்ன அகல் நெடுந் தெருவில்

பல் வகைக் கொடிகள்

பல் வேறு குழாஅத்து இசை எழுந்து ஒலிப்ப,

மா கால் எடுத்த முந்நீர் போல

முழங்கு இசை நன் பணை அறைவனர் நுவல,

கயம் குடைந்தன்ன இயம் தொட்டு, இமிழ் இசை

மகிழ்ந்தோர் ஆடும் கலி கொள் சும்மை

கோயில்களில் அந்தி விழா

நீரும் நிலனும் தீயும் வளியும்

மாக விசும்போடு ஐந்து உடன் இயற்றிய

மழு வாள் நெடியோன் தலைவன் ஆக,

மாசு அற விளங்கிய யாக்கையர், சூழ் சுடர்

வாடாப் பூவின், இமையா நாட்டத்து,

நாற்ற உணவின், உரு கெழு பெரியோர்க்கு,

மாற்று அரு மரபின் உயர் பலி கொடுமார்,

அந்தி விழவில் தூரியம் கறங்க

வீரர்கள் மன்னனை வாழ்த்துதல்

வரு புனல் கல் சிறை கடுப்ப, இடை அறுத்து,

ஒன்னார் ஓட்டிய செருப் புகல் மறவர்

வாள் வலம் புணர்ந்த நின் தாள் வலம் வாழ்த்த

சிறந்த வீரர் முதலியோரைக் கொணர மன்னன் பணித்தல்

'வில்லைக் கவைஇக், கணைதாங்கு மார்பின்
மா தாங்கு எறுழ்த் தோள் மறவர்த் தம்மின்;
கல் இடித்து இயற்றிய இட்டு வாய்க் கிடங்கின
நல் எயில் உழந்த செல்வர்த் தம்மின்;
கொல் ஏற்றுப் பைந் தோல் சீவாது போர்த்த
மாக் கண் முரசம் ஓவு இல கறங்க,
எரி நிமிர்ந்தன்ன தானை நாப்பண்,
பெரு நல் யானை போர்க்களத்து ஒழிய,
விழுமிய வீழ்ந்த குரிசிலர்த் தம்மின்;
புரையோர்க்குத் தொடுத்த பொலம் பூந் தும்பை,
"நீர் யார்?" என்னாது, முறை கருதுபு சூட்டி,
காழ் மண்டு எஃகமொடு கணை அலைக் கலங்கி,
பிரிபு இணை அரிந்த நிறம் சிதை கவயத்து,
வானத்து அன்ன வள நகர் பொற்ப,
நோன் குறட்டு அன்ன ஊன் சாய் மார்பின்,
உயர்ந்த உதவி ஊக்கலர்த் தம்மின்;
நிவந்த யானைக் கண நிரை கவர்ந்த
புலர்ந்த சாந்தின் விரவுப் பூந் தெரியல்
பெருஞ் செய் ஆடவர்த் தம்மின்; பிறரும்
யாவரும் வருக; ஏனோரும் தம்!' என

மன்னனது பெருங் கொடை

'வரையா வாயில் செறாஅது' இருந்து,

'பாணர் வருக! பாட்டியர் வருக!

யாணர்ப் புலவரொடு வயிரியர் வருக!" என

இருங் கிளை புரக்கும் இரவலர்க்கு எல்லாம்

கொடுஞ்சி நெடுந் தேர் களிற்றொடும் வீசி

மன்னனை வாழ்த்துதல்

களம்தோறும் கள் அரிப்ப,

மரம்தோறும் மை வீழ்ப்ப,

நிண ஊன் கூட்டு உருக்கு அமைய,

நெய் கனிந்து வறை ஆர்ப்ப,

குருஉக் குய்ப் புகை மழை மங்குலின்

பரந்து தோன்றா, வியல் நகரால்,

பல் சாலை முது குடுமியின்,

நல் வேள்வித் துறை போகிய

தொல் ஆணை நல் ஆசிரியர்

புணர் கூட்டு உண்ட புகழ் சால் சிறப்பின்,

நிலம் தரு திருவின் நெடியோன் போல,

வியப்பும், சால்பும், செம்மை சான்றோர்

பலர் வாய்ப் புகர் அறு சிறப்பின் தோன்றி,

அரிய தந்து குடி அகற்றி,
பெரிய கற்று இசை விளக்கி,
முந்நீர் நாப்பண் ஞாயிறு போலவும்,
பல் மீன் நடுவண் திங்கள் போலவும்,
பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து, இனிது விளங்கி,
பொய்யா நல் இசை நிறுத்த புனை தார்ப்
பெரும் பெயர் மாறன் தலைவனாக,
கடந்து அடு வாய்வாள் இளம் பல் கோசர்,
இயல் நெறி மரபின் நின் வாய்மொழி கேட்ப,
பொலம் பூண் ஐவர் உட்படப் புகழ்ந்த
மறம் மிகு சிறப்பின் குறு நில மன்னர்
அவரும், பிறரும், துவன்றி,
பொற்பு விளங்கு புகழ் அவை நிற்புகழ்ந்து ஏத்த,
இலங்கு இழை மகளிர் பொலங் கலத்து ஏந்திய
மணம் கமழ் தேறல் மடுப்ப, நாளும்
மகிழ்ந்து இனிது உறைமதி, பெரும
!வரைந்து நீ பெற்ற நல் ஊழியையே!

நாலடியார்

நாலடியார் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றாகும்.நான்கு அடிகளை உடைய வெண்பாக்களால் அமைந்த விழுமிய நூல் ஆதலின் நாலடியார் எனச் சிறப்பித்து வழங்கப்படுகிறது. சமயச் சான்றோர் பலர் பாடிய நானூறு பாடல்களைப் பதுமனார் அதிகாரம், இயல், பால் எனப் பாகுபாடு செய்து தொகுத்து உரை வகுத்துள்ளார்.

இந்நூல் திருக்குறள் அமைப்பினை ஒட்டியே அறம் பொருள் இன்பம் என் முப்பாலாக விளங்குகின்றது. அதனால்தான் ,

‘ ஆலும் வேலும் பல்லுக்கு உறுதி

நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்கு உறுதி'

என்ற பழமொழியால் இந்நூலின் சிறப்பு உணர்த்தப்படுகிறது.

‘பழகுதமிழ்ச் சொல்லருமை நாலிரண்டில்’ என்பது ஒளவையாரின் அமுத மொழியாகும்.

1 அறன் வலியுறுத்தல்

கரும்பு ஆட்டி, கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார்

துரும்பு எழுந்து வேங்கால் துயர் ஆண்டு உழவார்;-

வருந்தி உடம்பின் பயன் கொண்டார், கூற்றம்

வருங்கால் பரிவது இலர்.

2 சினம் இன்மை

நெடுங் காலம் ஓடினும், நீசர் வெகுளி
கெடும் காலம் இன்றிப் பரக்கும்; அடும் காலை
நீர் கொண்ட வெப்பம்போல் தானே தணியுமே
சீர் கொண்ட சான்றோர் சினம்.

3. மெய்ம்மை

நல் ஆவின் கன்றுஆயின், நாகும் விலை பெறுஉம்;
கல்லாரே ஆயினும், செல்வர் வாய்ச் சொல் செல்லும்.
புல் ஈரப் போழ்தின் உழவேபோல் மீது ஆடி,
செல்லாவாம், நல்கூர்ந்தார் சொல்.

4 கல்வி

குஞ்சி அழகும், கொடுந் தானைக் கோட்டழகும்,
மஞ்சள் அழகும், அழகு அல்ல; நெஞ்சத்து,
'நல்லம் யாம்' என்னும் நடுவு நிலைமையால்,
கல்வி அழகே அழகு.

5 நல்லினம் சேர்தல்

மனத்தால் மறு இலரேனும், தாம் சேர்ந்த
இனத்தால் இகழ்ப்படுவர்;-புனத்து
வெறி கமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமே
எறி புனம் தீப்பட்டக் கால்.

இலக்கணம் - எழுத்து

எழுத்து:

நாம் பேசுவதை வரி வடிவில் எழுதுவது எழுத்து எனப்படும். அது முதல் எழுத்து, சார்பெழுத்து என இருவகைப்படும்.

முதல் எழுத்துகள்:

பிற எழுத்துகள் தோன்ற அடிப்படையாக உள்ள எழுத்துகள் முதல் எழுத்துகள் எனப்படும். அவ்வகையில் உயிர் எழுத்துகள் பன்னிரண்டும் மெய்யெழுத்துகள் பதினெட்டும் ஆகிய முப்பது எழுத்துகளும் முதல் எழுத்துகள் எனப்படும்.

உயிர் எழுத்துகள்:

வேற்று ஒலிகளின் துணையின்றித் தானே இயங்கும் எழுத்துகள் உயிர்எழுத்துகள்ஆகும்.நமதுஉடலில்உள்ள உயிர் தானே இயங்கி உடலையும் இயக்குவது போல் உயிர் எழுத்துகள் மெய்யெழுத்துகளோடு சேர்ந்து அவற்றையும் இயக்குவதால் உயிர் எழுத்துகள் எனப்படுகிறது.

அவையாவன:

அ,ஆ,இ,ஈ,உ,ஊ,எ,ஏ,ஐ,ஓ,ஔ,ஔ - இப்பன்னிரண்டு எழுத்துகளும் உயிர் எழுத்துகள் ஆகும். இவ்வுயிர் எழுத்துகள் குறில், நெடில் என இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

குறில்:

அ,இ,உ,எ,ஓ - இவை ஐந்தும் குறுகிய அளவில் ஒரு மாத்திரை அளவு உச்சரிக்கப்படுவதால் குற்றெழுத்துகள் எனப்படுகிறது..

நெடில்:

ஆ,ஈ,ஊ,ஏ,ஔ,ஐ,ஔ - இவை ஏழும் இரண்டு மாத்திரை அளவு நீண்டு ஒலிப்பதால் நெட்டெழுத்துகள் எனப்படுகிறது.

மெய்யெழுத்துகள்:

தானே தனித்து இயங்காது உயிர் எழுத்துகளின் துணையோடு இயங்கும் எழுத்துகள் மெய்யெழுத்துகள் எனப்படும்.

அவையாவன:

க்,ங்,ச்,ஞ்,ட்,ண்,த்,ந்,ப்,ம்,ய்,ர்,ல்,வ்,ழ்,ள்,ற்,ன் - இவை பதினெட்டும் மெய் எழுத்துகள் ஆகும்.

மெய் எழுத்துகளின் வகைகள்:

ஒலிக்கும் தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு மெய் எழுத்துகள் மூன்று வகைப்படும்.

அவையாவன:

வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் - என மெய்யெழுத்துகள் மூன்று வகைப்படும். மெய் எழுத்துகள் பதினெட்டும் அரை மாத்திரை அளவு ஒலிக்கும்.

வல்லினம்:

க்,ச்,ட்,த்,ப்,ற் -ஆகிய ஆறு எழுத்துகளும் வலிமையான ஓசையுடன் ஒலிக்கப்படுகின்றன..எனவே இவ்வெழுத்துகளை வல்லினம் என்பர்.

மெல்லினம்:

ங்,ஞ்,ண்,ந்,ம்,ன் - ஆகிய ஆறு எழுத்துகளும் மென்மையான ஓசையுடன் ஒலிக்கப்படுகின்றன. எனவே இவ்வெழுத்துகளை மெல்லினம் என்பர். இவற்றை உச்சரிக்கும் போது மூக்கின் வழியாகக் காற்று வெளிப்படுவதால் மூக்கொலிகள் என்றும் கூறுவர்.

இடையினம்:

ய் ,ர்,ல்,வ்,ழ்,ள் - ஆகிய ஆறு எழுத்துகளும் வன்மையாகவும் அல்லாமல் மென்மையாகவும் அல்லாமல் இடைப்பட்ட ஓசையுடன் ஒலிக்கப்படுகின்றன. எனவே இவ்வெழுத்துகளை இடையினம் என்பர்.

சார்பெழுத்துகள்:

முதல் எழுத்துகளான உயிர் எழுத்துகளையும் மெய் எழுத்துகளையும் சார்ந்து பிறக்கும் எழுத்துகள் சார்பெழுத்துகள் எனப்படும்.

வகைகள்:

சார்பெழுத்துகள் பத்து வகைப்படும்.

அவையாவன:

- 1.உயிர்மெய் எழுத்து
- 2.ஆய்த எழுத்து
- 3.உயிரளபெடை
- 4.ஒற்றளபெடை
- 5.குற்றியலுகரம்
- 6.குற்றியலிகரம்
- 7.ஐகாரக் குறுக்கம்
- 8.ஔகாரக் குறுக்கம்
- 9.மகரக் குறுக்கம்
- 10.ஆய்தக் குறுக்கம்

உயிர்மெய் எழுத்து:

உயிர் எழுத்துகள் பன்னிரண்டும் மெய் எழுத்துகள் பதினெட்டுடனும் சேர்ந்து பிறக்கும் 216 எழுத்துகளும் உயிர்மெய் எழுத்துகள் ஆகும். அவ்வாறு சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய் எழுத்துகள் உயிர் எழுத்துகளின் ஒலி (மாத்திரை) அளவையே பெறும்.

(எ-டு) க்+அ=க (ஒரு மாத்திரை)

க்+ஆ=கா (இரண்டு மாத்திரை)

ஆய்தம்:

மூன்று புள்ளிகளைக் கொண்ட ஒரு வரி வடிவம் ஆய்த எழுத்தாகும். இதற்குத் தனிநிலை, புள்ளி எழுத்து, அடுப்பெழுத்து என்ற பெயர்களும் உண்டு. இவ்வெழுத்து எப்பொழுதும் சொல்லின் இடையிலேயே வரும்.

(எ-டு) அஃது, எஃகு.

அளபெடை:

சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் இறுதியிலும் வரும் எழுத்துகள் சில நேரங்களில் தமக்குரிய மாத்திரை அளவில் இருந்து நீண்டு ஒலிக்கும். அவ்வாறு ஒலிப்பதற்கு அளபெடை என்று பெயர்.

வகைகள்:

உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை என அளபெடை இருவகைப்படும்.

உயிரளபெடை:

1. செய்யுளிசை அளபெடை
2. இன்னிசை அளபெடை
3. சொல்லிசை அளபெடை

என உயிரளபெடை மூவகைப்படும்.

செய்யுளிசை அளபெடை:

செய்யுளில் ஓசை குறையும் போது அவ்வோசையை நிறைவு செய்ய சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் இறுதியிலும் வரும் நெட்டெழுத்துகள், தமக்குரிய இரண்டு மாத்திரை அளவில் இருந்து நீண்டு ஒலிக்கும். நெட்டெழுத்துகள் அளபெடுத்து வருவதைக் குறிக்க அதன் குறில் நெட்டெழுத்தை அடுத்து எழுதப்படும். இதனை இசைநிறை அளபெடை என்றும் கூறுவர்.

(எ-டு) ஆஅதும் என்னுமவர்

தெய்வம் தொழாஅள்

நல்ல படாஅ

இன்னிசை அளபெடை:

செய்யுளில் ஓசை குறையாத போதும், இனிய ஓசையைத் தரும் பொருட்டு ஒரு குறில் நெடிலாக அளபெடுத்து வருவது இன்னிசை அளபெடை எனப்படும்.

(எ-டு) கெடுப்பதூஉம்

துன்புறூஉம்

சொல்லிசை அளபெடை:

செய்யுளில் வரும் ஒரு சொல்லின் பொருளை மாற்ற நெட்டெழுத்து அளபெடுத்து வருவது சொல்லிசை அளபெடை எனப்படும்.

(எ-டு) உரனசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார்.

இக் குறளில் வரும் நசை என்ற சொல் விருப்பம் என்ற பெயர்ச் சொல்லைக் குறிக்கிறது. ஆனால் நசைஇ என்று அளபெடுத்து வரும் போது விரும்பி என்று வினைச்சொல்லாக மாறுகிறது. இவ்வாறு ஒரு சொல்லின் பொருளை மாற்ற அளபெடுத்து வருவது சொல்லிசை அளபெடை எனப்படும்.

ஒற்றளபெடை:

செய்யுளில் ஓசை குறையும் போது சொல்லின் இடையிலும் இறுதியிலும் வரும் ங்,ஞ்,ண்,ந்,ம்,ன்,வ்,ய்,ல்,ள் பத்து ஒற்றெழுத்துகளும் ஆய்த எழுத்தும் அவ்வோசையை நிறைக்க அளபெடுத்து வரும். அவை அளபெடுத்து வருவதைக் குறிக்க அவ்வொற்றெழுத்துகளே மீண்டும் எழுதப்படும். இவ்வாறு ஒற்றெழுத்துகள் அளபெடுத்து வருவது ஒற்றளபெடை எனப்படும்.

எ-டு: இலங்ங்கு வெண்பிறை - இடையில்

மடங்ங் கலந்த

- இறுதியில்

எஃஃகிலங்கிய

- இடையில்

குற்றியலுகரம்:

க்,ச்,ட்,த்,ப்,ற் - எனும் ஆறு வல்லின மெய்களுடனும் சேர்ந்து வரும் 'உ' கரம் அதாவது கு,சு,டு,து,பு,று - சொல்லின் இறுதியில் வரும் போது தனக்குரிய ஒரு மாத்திரை அளவில் இருந்து குறைந்து அரை மாத்திரை அளவில் ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் 'உ' கரம் குற்றியலுகரம் எனப்படுகிறது.

குற்றியலுகரச் சொல்லின் இறுதி எழுத்தின் அடுத்த எழுத்தை நோக்க இக்குற்றியலுகரம் ஆறு வகைப்படும்.

அவையாவன:

- 1.வன்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - பாக்கு, பட்டு
- 2.மென்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - சங்கு , ஆண்டு
3. இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - மார்பு , சால்பு
- 4.உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - வரகு, படகு
- 5.நெடில்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - நாடு, காசு
- 6.ஆய்தத்தொடர் குற்றியலுகரம் - அஃது, எஃகு

குற்றியலிகரம்:

நிலைமொழியின் இறுதியில் குற்றியலிகரம் அதாவது கு,சு,டு,து,பு,று - வந்து வருமொழியின் முதலில் 'ய' வந்தால், நிலைமொழியும் வருமொழியும் இணையும் போது 'உ' என்ற எழுத்து 'இ' என்ற எழுத்தாக மாறும். இவ்வாறு திரிந்த 'இ' தனக்குரிய மாத்திரை அளவில் இருந்து குறைந்து ஒலிப்பதே குற்றியலிகரம் எனப்படுகிறது.

(எ-டு) நாடு+யாது = நாடியாது

சால்பு+ யாது=சால்பியாது

ஐகாரக் குறுக்கம்:

சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் இறுதியிலும் அமைந்த 'ஐ' என்ற எழுத்து தனக்குரிய இரண்டு மாத்திரை அளவில் இருந்து குறைந்து ஒரு மாத்திரையாக உச்சரிக்கப்படும். இவ்வாறு 'ஐ' குறைந்து ஒலிப்பது ஐகாரக்குறுக்கம் எனப்படும்.

(எ-டு) ஐவர் ,கலைஞர் , குவளை

ஒளகாரக் குறுக்கம்:

சொல்லின் முதலில் வரும் 'ஒள' என்ற எழுத்து தனக்குரிய இரண்டு மாத்திரை அளவில் இருந்து குறைந்து ஒரு மாத்திரையாக ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் 'ஒள', ஒளகாரக் குறுக்கம் எனப்படுகின்றது.

(எ-டு) ஒளவை, கௌதாரி

மகரக் குறுக்கம்:

ஒரு சொல்லில் 'ண்', அல்லது 'ன்'- என்ற மெய் எழுத்து வந்து அதனை அடுத்து 'ம்' வந்தால் அது தனக்குரிய அரை மாத்திரையில் இருந்து குறைந்து ஒலிக்கும்.

(எ-டு) மருண்ம் (மருளும்)

போன்ம் (போலும்)

மேலும் நிலைமொழியின் இறுதியில் 'ம்' அமைந்து வருமொழியின் முதலில் 'வ' இருந்தாலும் 'ம்' தனக்குரிய அரை மாத்திரையில் இருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் 'ம்' மகரக் குறுக்கம் எனப்படுகிறது.

(எ-டு) வரும் வளவன்

தரும் வடிவேல்

ஆய்தக் குறுக்கம்:

தனிக்குறிலை அடுத்து ல்,ள் ஆகிய மெய்யெழுத்துகள் அமைந்து வருமொழியின் முதலில் 'த' வந்தால் அச் சொற்கள் இணையும் போது ஆய்தம் பிறக்கும். இவ்வாய்தம் தனக்குரிய அரை மாத்திரையில் இருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் ஆய்தம் ஆய்தக் குறுக்கம் எனப்படுகிறது.

(எ-டு) கல் + தீது = க்ஃறீது

பல் + துளி = ப்ஃறுளி

முள் + தீது = முஃஃது

மொழி முதல் எழுத்துகள்:

சொற்களின் முதலில் வரும் எழுத்துகள் மொழி முதல் எழுத்துகள் எனப்படும். அவை பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துகளும் க,ச,த,ந,ப,ம,வ,ய,ளு,ங என்னும் பத்து உயிர்மெய் எழுத்துகளும் ஆகும்.

(எ-டு) அடை, ஆடை, இடை, ஈட்டி, உடை, ஊடகம்,

எடை, ஏடு, ஐயம், ஒற்றுமை, ஓடம், ஓளவை.

கனி, சக்தி, தண்ணீர், நட்பு, படை, மக்கள்,

வளம், யவனர், ஞாலம், (அங்)ஙனம் .

மொழி இறுதி எழுத்துகள்:

சொற்களின் இறுதியில் வரும் எழுத்துகள் மொழி இறுதி எழுத்துகள் எனப்படும். அவை தனித்தும் மெய்யுடன் கூடியும் வரும் பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துகளும், ஞ், ண், ந், ம், ன், ய், ர், ல், வ், ழ், ள் - என்னும் பதினொரு மெய் எழுத்துகளும் , குற்றியலுகரமும் ஆகும்.

(எ-டு)	பல - அ
	நிலா - ஆ
	நன்றி - இ
	தீ - ஈ
	மருந்து - உ
	பூ - ஊ
	சேள (உயர்வு) - எ
	எங்கே - ஏ
	வெறுங்கை - ஐ
	நொ (நோய்) - ஒ
	கோ - ஓ
	கௌ (பற்றுதல்) - ஒள
	உரிஞ் (உரிஞ்சு) - ஞ்
	மண் - ண்
	வெரிந்(முதுகு) - ந்
	மரம் - ம்
	பொன் - ன்

பாய்	- ய்
வேர்	- ர்
வேல்	- ல்
தெவ் (பகை)	- வ்
யாழ்	- ழ்
தேள்	- ள்
அஃது	- து (உ)

போலி:

ஒரு சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் அமைந்த ஒரு எழுத்திற்குப் பதிலாக வேறொரு எழுத்து வந்து பொருள் மாறாமல் இருந்தால் அதைப் போலி என்பர். அது முதற்போலி, இடைப்போலி, கடைப் போலி என மூவகைப்படும்.

(எ-டு) முதற் போலி:

மயன் - மையன்

மஞ்சு - மைஞ்சு

இடைப் போலி:

அமச்சு - அமைச்சு

அரசு - அரைசு

கடைப் போலி:

பந்தல் - பந்தர்

அறம் - அறன்

சுட்டெழுத்துகள்:

ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட வரும் எழுத்திற்குச்

சுட்டெழுத்து என்று பெயர். அ,இ,உ - என்ற எழுத்துகள் சொல்லின் முதலில் நின்று ஒரு பொருளைச் சுட்டிக் காட்டும்.

இது அகச்சுட்டு, புறச் சுட்டு என இருவகைப்படும்.

(எ-டு) அகச்சுட்டு:

அது , இது , உது

அவன், இவன், உவன்

புறச் சுட்டு:

அப்பக்கம்

இப்பக்கம்

உப்பக்கம்

வினா எழுத்துகள்:

வினாப் பொருளைச் சுட்ட வரும் எழுத்துகள் வினா எழுத்துகள் எனப்படும். இவை சொல்லின் முதலிலும் இறுதியிலும் வரும்.

சொல்லின் முதலில் வருவன:

எ,யா - எது?, யார்?

சொல்லின் இறுதியில் வருவன:

ஆ, ஓ - வந்தானா?, வந்தானோ?

சொல்லின் முதலிலும் இறுதியிலும் வருவன:

ஏ - ஏன்?, எங்கே?

வினா எழுத்துகளின் வகைகள்:

அகவினா ,புறவினா என இருவகைப்படும்.

அகவினா:

ஏன் , எங்கு , எப்படி

புறவினா:

எப்போது? ,வந்தானா? , அவனா? , எவ்வூர்?.

மாணவர்களின் கவனத்திற்கு

பாடத்திட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு அலகு ஐந்து பகுதியில் இருந்தும் வினாக்கள் கேட்கப்படும். எனவே அலகு- 5க்கு உரிய இலக்கியத் தேடல் என்னும் நூலையும் நல்ல முறையில் படித்து தேர்வு எழுத வேண்டும்.

இரண்டாம் பருவம்

மணிமேகலை

சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டம் ஆக்கியகாதை

மணிமேகலை ஐம்பெருங் காப்பியங்களில் ஒன்றாகும். இதன் ஆசிரியர் சீத்தலைச் சாத்தனார் ஆவார். இந்நூல் கோவலனுக்கும் மாதவிக்கும் பிறந்த மகளான மணிமேகலையின் வரலாற்றைக் கூறுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்திற்கும் மணிமேகலைக்கும் கதைத்தொடர்பு இருப்பதால் இவ்விரு காப்பியங்களையும் இரட்டைக் காப்பியங்கள் என்பர். இதில் சிலப்பதிகாரத்தைப் போன்றே முப்பது காதைகள் உள்ளன. பௌத்த சமயக் கோட்பாடுகளைக் கொண்டு இலங்கும் இந்நூல் 'மணிமேகலைத் துறவு' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

உதய குமரனின் மயக்கம்:

முதியாள் திருந்தடி மும்மையின் வணங்கி

மதுமலர்த் தாரோன் வஞ்சினம் கூற

ஏடுஅவிழ் தாரோய் எம்கோ மகள்முன்

நாடாது துணிந்து நாநல்கூர்ந் தனையென

வித்தகர் இயற்றிய விளங்கிய கைவினைச்

05

சித்திரம் ஒன்று தெய்வம் கூறலும்,

உதய குமரன் உள்ளம் கலங்கிப்

பொதியறைப் பட்டோர் போன்று மெய்வருந்தி

அங்குஅவள் தன்திறம் அயர்ப்பாய் என்றே

செங்கோல் காட்டிய தெய்வமும் திப்பியம் 10

பையரவு அல்குல் பலர்பசி களையக்

கையில் ஏந்திய பாத்திரம் திப்பியம்

முத்தை முதல்வி அடிபிழைத் தாய்எனச்

சித்திரம் உரைத்த இதுஉம் திப்பியம்

இந்நிலை எல்லாம் இளங்கொடி செய்தியின் 15

பின்அறி வாம்எனப் பெயர்வோன் தன்னை

உதயகுமரனின் காதல் துயரம்:

அகல்வாய் ஞாலம் ஆர்இருள் உண்ணப்

பகல்அரசு ஓட்டிப் பணைஎழுந்து ஆர்ப்ப

மாலை நெற்றி வான்பிறைக் கோட்டு

நீல யானை மேலோர் இன்றிக் 20

காமர் செங்கை நீட்டி வண்டுபடு

பூநாறு கடாஅம் செருக்கிக் கால்கிளர்ந்து

நிறைஅழி தோற்றமொடு தொடர முறைமையின்

நகர நம்பியர் வளையோர் தம்முடன்

மகர வீணையின் கிளைநரம்பு வடித்த 25

இளிபுணர் இன்சீர் எஃகுஉளம் கிழிப்பப்

பொறாஅ நெஞ்சில் புகைஎரி பொத்திப்

பறாஅக் குருகின் உயிர்த்துஅவன் போயபின்

மணிமேகலையின் செயல்:

உறையுள் குடிகை உள்வரிக் கொண்ட

மறுஇல் செய்கை மணிமே கலைதான் 30

மாதவி மகளாய் மன்றம் திரிதரின்

காவலன் மகனோ கைவிடல் ஈயான்

காய்ப்பசி யாட்டி காயசண் டிகைஎன

ஊர்முழுது அறியும் உருவம் கொண்டே

ஆற்றா மாக்கட்கு ஆற்றும் துணையாகி 35

ஏற்றலும் இடுதலும் இரப்போர் கடன்அவர்

மேற்சென்று அளித்தல் விழுந்தகைத்து என்றே

நூற்பொருள் உணர்ந்தோர் நுனித்தன ராம்என

உண்டி கொடுத்து உயிர் அறம் பேணல்:

முதியாள் கோட்டத்து அகவயின் இருந்த

அமுத சுரபியை அங்கையின் வாங்கிப் 40

பதியகம் திரிதரும் பைந்தொடி நங்கை

அதிர்கழல் வேந்தன் அடிப்பிழைத் தாரை

ஒறுக்கும் தண்டத்து உறுசிறைக் கோட்டம்

விருப்பொடும் புகுந்து வெய்து உயிர்த்துப் புலம்பி

ஆங்குப் பசிஉறும் ஆர்உயிர் மாக்களை

45

வாங்கு கையகம் வருந்தநின்று ஊட்டலும்

வேந்தனுக்கு அறிவித்தல்:

ஊட்டிய பாத்திரம் ஒன்றுஎன வியந்து

கோட்டம் காவலர் கோமகன் தனக்கு

இப்பாத்திர தானமும் பைந்தொடி செய்தியும்

யாப்புடைத்தாக இசைத்தும்என்று ஏகி

50

சோழ மன்னன் பூம்பொழிலில் விளையாடுதல்:

நெடியோன் குரள்உரு வாகி நிமிர்ந்துதன்

அடியின் படியை அடக்கிய அந்நாள்

நீரின் பெய்த மூரி வார்சிலை

மாவலி மருமான் சீர்கெழு திருமகள்

சீர்த்தி என்னும் திருத்தகு தேவியொடு

55

போதுஅவிழ் பூம்பொழில் புகுந்தனன் புக்குக்

கொம்பர் தும்பி குழலிசை காட்டப்

பொங்கர் வண்டினம் நல்லியாழ் செய்ய

வரிக்குயில் பாட மாமயில் ஆடும்

விரைபும் பந்தர் கண்டு உளம் சிறந்தும்

60

புணர்துணை நீங்கிய பொய்கை அன்னமொடு

மடமயில் பேடையும் தோகையும் கூடி
இருசிறை விரித்துஆங்கு எழுந்துடன் கொட்பன
ஒருசிறைக் கண்டுஆங்கு உள்மகிழ்வு எய்தி
மாமணி வண்ணணும் தம்முணும் பிஞ்சுடையும் 65

ஆடிய குரவைஇஃது ஆம்என நோக்கியும்
கோங்குஅலர் சேர்ந்த மாங்கனி தன்னைப்
பாங்குற இருந்த பல்பொறி மஞ்சுடையச்
செம்பொன் தட்டில் தீம்பால் ஏந்திப்
பைங்கிளி ஊட்டும்ஓர் பாவையாம் என்றும் 70

அணிமலர்ப் பூம்பொழில் அகவயின் இருந்த
பிணவுக்குரங்கு ஏற்றிப் பெருமதர் மழைக்கண்
மடவோர்க்கு இயற்றிய மாமணி ஊசல்
கடுவன் ஊக்குவது கண்டுநகை எய்தியும்
பாசிலை செறிந்த பசங்கால் கழையொடு 75

வாழ்வீச் செறிந்த மராஅம் கண்டு
நெடியோன் முன்னொடு நின்றன னாம்எனத்
தொடிசேர் செங்கையில் தொழுதுநின்று ஏத்தியும்

அரசனோடு ஆடும் அரிவையர் இயல்பு:

ஆடல் கூத்தினோடு அவிநயம் தெரிவோர்
நாடகக் காப்பிய நல்நூல் நுனிப்போர் 80

பண்ணியாழ் நரம்பில் பண்ணுமுறை நிறுப்போர்

தண்ணுமைக் கருவிக் கண்எறி தெரிவோர்

குழலொடு கண்டம் கொளச்சீர் நிறுப்போர்

பழுதிய பாடல் பலரொடு மகிழ்வோர்

ஆரம் பரித்த முத்தம் கோப்போர்

85

ஈரம் புலர்ந்த சாந்தம் திமிர்வோர்

குங்கும வருணம் கொங்கையின் இழைப்போர்

அஞ்செங் கழுநீர் ஆய்இதழ் பிணிப்போர்

நல்நெடுங் கூந்தல் நறுவிரை குடைவோர்

பொன்னின் ஆடியின் பொருந்துபு நிற்போர்

90

ஆங்குஅவர் தம்மொடு அகல்இரு வானத்து

வேந்தனிற் சென்று விளையாட்டு அயர்ந்து

பூம்பொழிலின் இயல்பு:

குருந்தும் தளவும் திருந்துமலர்ச் செருந்தியும்

முருகுவிரி முல்லையும் கருவிளம் பொங்கரும்

பொருந்துபு நின்று திருந்துநகை செய்து

95

குறுங்கால் நகுலமும் நெடுஞ்செவி முயலும்

பிறழ்ந்துபாய் மானும் இறும்புஅகலா வெறியும்

வம்மெனக் கூஉய் மகிழ்துணை யொடுதன்

செம்மலர்ச் செங்கை காட்டுபு நின்று

பிற விளையாட்டிடங்கள்:

மன்னவன் தானும் மலர்க்கணை மைந்தனும் 100

இன்இளவேனிலும் இளங்கால் செலவனும்

எந்திரக் கிணறும் இடுங்கால் குன்றமும்

வந்துவீழ் அருவியும் மலர்ப்பூம் பந்தரும்

பரப்புநீர்ப் பொய்கையும் கரப்புநீர்க் கேணியும்

ஒளித்துறை இடங்களும் பளிக்குஅறைப் பள்ளியும் 105

யாங்கணும் திரிந்து தாழ்ந்துவிளை யாடி

பசும்பொன் மண்டபத்தில் சோழமன்னன் ஏறுதல்:

மகத வினைஞரும் மராட்டக் கம்மரும்

அவந்திக் கொல்லரும் யவனத் தச்சரும்

தண்தமிழ் வினைஞர் தம்மொடு கூடிக்

கொண்டுஇனிது இயற்றிய கண்கவர் செய்வினைப் 110

பவளத் திரள்கால் பன்மணிப் போதிகைத்

தவள நித்திலத் தாமம் தாழ்ந்த

கோணச் சந்தி மாண்வினை விதானத்துத்

தமனியம் வேய்ந்த வகைபெறு வனப்பின்

பைஞ்சேறு மெழுகாப் பசும்பொன் மண்டபத்து 115

இந்திர திருவன் சென்று இனிது ஏறலும்

கோட்டம் காவலர் செயல்:

வாயிலுக்கு இசைத்து மன்னவன் அருளால்
சேய்நிலத்து அன்றியும் செவ்விதின் வணங்கி
எஞ்சா மண்நசைஇ இகல்உளம் துரப்ப.

வஞ்சியின் இருந்து வஞ்சி சூடி 120

முறம்செவி யானையும் தேரும் மாவும்
மறம்கெழு நெடுவாள் வயவரும் மிடைந்த
தலைத்தார்ச் சேனையொடு மலைத்துத்தலை வந்தோர்
சிலைக்கயல் நெடுங்கொடி செருவேல் தடக்கை

ஆர்புனை தெரியல் இளங்கோன் தன்னால் 125

காரியாற்றுக்கொண்ட காவல் வெண்குடை
வலிகெழு தடக்கை மாவண் கிள்ளி
ஒளியொடு வாழி ஊழிதோறு ஊழி
வாழி எம்கோ மன்னவர் பெருந்தகை

கேள்இது மன்னோ கெடுகநின் பகைஞர் 130

கோட்டம் காவலர் வேந்தனுக்குக் கூறல்:

யானைத் தீநோய்க்கு அயர்ந்து மெய் வாடிஇம்
மாநகர்த் திரியும்ஓர் வம்ப மாதர்

அருஞ்சிறைக் கோட்டத்து அகவயின் புகுந்து
பெருமம்பெயர் மன்ன நிற்பெயர் வாழ்த்தி
ஐயப் பாத்திரம் ஒன்றுகொண்டு ஆங்கு 135
மொய்கொள் மாக்கள் மொசிக்கணண் சுரந்தனள்
ஊழி தோறு ஊழி உலகம் காத்து
வாழி எம்கோஓ மன்னவ என்றலும்

மன்னவன் வரவேற்றல்:

வருக வருக மடக்கொடி தான்என்று
அருள்புரி நெஞ்சமொடு அரசன் கூறலின் 140
வாயி லாளரின் மடக்கொடி தான்சென்று
ஆய்கழல் வேந்தன் அருள்வா ழியஎனத்
தாங்குஅருந் தன்மைத் தவத்தோய் நீயார்
யாங்கா கியதுஇவ் ஏந்திய கடிஞைஎன்று
அரசன் கூறலும்.....

மணிமேகலை மன்னனுக்கு விடை கூறுதல்:

..... ஆயிழை யுரைக்கும் 145
விரைத்தார் வேந்தே நீநீடு வாழி
விஞ்சை மகள்யான் விழவுஅணி மூதூர்
வஞ்சம் திரிந்தேன் வாழிய பெருந்தகை
வானம் வாய்க்க மண்வளம் பெருகுக

தீதுஇன்றாக கோமற்கு ஈங்குஈது

150

ஐயக் கடிகை அம்பலம் மருங்குஓர்

தெய்வம் தந்தது திப்பிய மாயது

யானைத் தீநோய் அரும்பசி கெடுத்தது

ஊன்உடை மாக்கட்கு உயிர்மருந்து இதுஎன

மன்னனின் உதவி:

யான்செயற் பாலதுஎன் இளங்கொடிக்கு என்று

155

வேந்தன் கூற மெல்லியல் உரைக்கும்

சிறையோர் கோட்டம் சீத்துஅருள் நெஞ்சத்து

அறவோர்க்கு ஆக்கும் அதுவாழியர்என

அருஞ்சிறை விட்டுஆங்கு ஆயிழை உரைத்த

பெருந்தவர் தம்மால் பெரும்பொருள் எய்தக்

160

கறையோர் இல்லாச் சிறையோர் கோட்டம்

அறவோர்க்கு ஆக்கினன் அரசுஆள் வேந்துஎன

குசேலோபாக்கியானம்

இந்நூலை இயற்றிய ஆசிரியர் தேவராசப் பிள்ளை என்பவர். இவர் தொண்டை நாட்டு வல்லூரில் வீராச்சாமிப் பிள்ளை என்பவருக்குப் புதல்வராகத் தோன்றியவர். இவரது காலம் கி.பி.1837 ஆம் ஆண்டு ஆகும். இந்நூல் மூன்று படலங்களைக் கொண்டது.

‘ குசேலர் துவாரகை கண்டு தம் நகர்ப்புறம் அடைந்தது’ என்ற படலம் நமக்குப் பாடமாக உள்ளது.

குசேலர் துவாரகை கண்டு தம் நகர்ப்புறம் அடைந்தது.

இக்கலம் உகைப்பார்க்குப் பொன் இம்மியும் ஈதற்கு இல்லேன்
மிக்கவன் கேளாது உய்ப்ப விரும்புறு சிறப்பும் இல்லேன்
நக்கசெங் கமலக் கண்ணன் சேவைக்கு நடக்கி றேனென்று
ஓக்கமெய் யுரைத்திட் டாலும் உண்மையென்று உள்ளங் கொள்ளான். 1

என்செய்வாம் நற்சொற் கூறி இரப்பதே துணிவென்று எண்ணிப்
பொன்செய்த மலர்ப்பூம் புன்னை நிழலின்நின்று எழுந்து போந்து
வன்செயல் மீகான் சார்ந்து மனமிரங்கு உரைபல் கூறி
நன்செயல் ஏறி நின்றான் நடைக்கலம் ஏறி னானே. 2

கூம்புடைக் கலமீ கானாற் குரைகடல் கிழிய வோடித்
தேம்பலில் துவார கைக்குச் செல்துறை இறுத்த லோடும்
பாம்பணைக் கடவுள் பாத பங்கயம் உள்ளத் துள்வோன்
ஓம்பலுற்று இறங்குவாரோடு இறங்கினான் உவகை யெய்தி. 3

பானலந் துவரைப்பன் மினார் கண்வா
யானலந் துவரைப் பற்று உறாதவன்
வானலந் துவ ரைப்படுப் போன்பின்வாழ்
கானலந் துவரைப் பதி கண்ணுற்றான். 4

இன்ன மாநகர் காண்டலும் ஏர்முகில்
அன்ன மேனியற் காட்டல் ஒப்ப மகிழ்ந்து
இன்னல் தீர்தர வெட்டி விசைகொளீஇ
நன்னர் நெஞ்சனன் நடக்கத் தொடங்கினான். 5

கன்னல்பல் கழிதல் கண்டுபாணித்தல் காரியம் அன்றுஇனித் துணிந்துஇம்
மன்னிய நெருக்கிற் புகுந்திடிந் நமக்கு வருவன வருகவென்று ஓர்ந்து
துன்னினான் அங்கோர் அரசனைச் சூழ்ந்த சுடர்ந்த கஞ்சகப் படிவுடையார்
மின்னிய வாளாற் பற்பலர் துரப்ப வெரீஇயினான் சேயிடை யகன்றான் 6

நெருக்கினுட் படலால் உடலரை பட்டு நீளிடைக் கானிலத் துறாமல்
வெருக்கொளச் சென்றும் கரங்கள்மேல் எடுத்தும் விடாதுகை இடிப்புண்டும்
வளைந்தும்
பெருக்குறு வெயரின் மூழ்கியும் இரண்டாம் பிறப்பிது நமக்கென உணர்ந்து
திருக்கிளர் துவார பாலர்நிற் கின்ற செவ்விய இடத்தினை யடைந்தான் 7

எளியனேன் மறையோர் தங்குலத்து உதித்தேன் என்பெயர் குசேலன்மிக்கு
ஒலிக்கும்

நளிகொள்வெண் தரங்கப் பாற்கடல் நாப்பண் நாகணைத் துயிலொழிந்து
அடியார்க்கு

அளிசெய்து அல்லார்க்குஈறு உறுத்திட. அவதாரம் செய்த கண்ணபி ரானோடு
இளமையிற் பற்பல் கலை பயின்றுள்ளேன் இசைக்கு முக்குற்றமும் அகல.8

வச்சிரத் தடக்கை வாசவன் ஏவ மஞ்சினம் பொழிந்தகல் மழையை

நச்சும்விண் உறிஞ்சும் போகுயர் குவட்டு ஓர் நாகமேந்தித் தடுத்த தருளும்

அச்சுதன் பாற்சென்று ஏழையேன் வருகை அறிவித்தென்று அனையவண்
சேர்த்தல்

மெச்சுநும் கடனென்று உரைத்தனன் எவரும் விரும்புறு குசேலன் மாதவனே.9

இன்னணம் வாயில் காப்பவர் தம்மோடு ஈங்கிவன் புகல்மொழி கேளா

அன்னவர் பக்கம் உறும்சிலர் மடமையால் அடர்ப்படும் மனத்தார்

உன்னரு மறைநன்கு ஓர்ந்திக் குசேலன் ஒளிர்முகத்து இணைவிழி பரப்பிப்
பன்னரும் இழிசொல் புகலல்உற்றாற் பரவைசூழ் உலகெலாம் புரப்போய்10

கலைபயில் நாள்நட் பென்று கரைந்தனை அந்த நட்பிச்

சிலைவலாற்கு இருக்கு ஆயின் சென்றபின் பலவாண்டிற்குள்

உலைவறு முடங்கல் தீட்டி ஒன்றிரண்டு அனுப்ப லாமே

மலைவறு தூதுய்த்து உன்னை வருகவென்று அழைக்க லாமே11

ஆய வேலையில் துவாரபா லகர்அழ கமைந்த
வாயில் காவல்செய் மாதரார் வாள்முகம் நோக்கிப்
போயு ரைத்திடும் எம்வர விறைக்கெனப் புகன்றார்
நேர் மாதரும் விரைந்துசென் றதுநிகழ்த் தினரால்.12

மன்னர் ஏறுகேட் டெழுந்திருந்து அவர்வரு கேன்றான்
அன்ன மாதரும் செலவிட நடந்தனர் அடைந்தார்
மின்னும் தாரகைக் குழாத்திடை விளங்கொளி மதிபோல்
துன்னும் மாதருள் தோன்றிடும் தோன்றலைக் கண்டார்.13

சிந்தையுள் மகிழ்ச்சி பொங்கச் சிரமிசைக் கரங்கள் கூப்பிச்
சந்தமார் நிலத்தின் வீழ்ந்து தாழ்ந்தெழீஇக் குடந்தம் பட்டு
முந்துதா னையும்ஓ டுக்கி முன்னர் நிற்பாரை நோக்கி
வந்தகா ரியமென் என்றான் வகுத்துரை யாடலுற்றார்.14

ஆதிநா ளைய நின்னோடு அருங்கலை கற்று ளானாம்
போதவஞ் சிறந்த நட்புப் பூண்டுகொண் டவனாங் கந்தை
மேதகக் கொண்ட நீரான் மெய்ம்மறை யவர் குலத்தான்
கோதறு குணத்தின் மிக்கான் குசேலன்என்று இயம்பி னான்பேர்.15

வற்றியென் பெழுந்த யாக்கை மாதவன் நின்மேல் வைத்த
பற்றினை எம்மா னோரோ பகத்தறிந் தளக்க வல்லார்

இற்றைநாள் வந்து வாயில் இருக்கின்றான் எதிர்ந்த போரில்
வெற்றிகொள் கழற்கால் வேந்தே விண்ணப்பம் இதுவே என்றார்.16

என்றலும் உவகை விம்ம எழின்முக மலர்ச்சி காட்டப்
பொன்றலில் கருணை பொங்கிப் பொழிதர விரைவினில் சென்று
இன்றுநம் வாயில் வந்த இருந்தவத் தலைவன் தன்னை
மன்றஇங்கு அழைப்பீர் என்று வாய்மலர்ந்த அருளி னானே.17

கேட்டனர் துவார பாலர் கிளர்ந்தெழும் களிப்புத் துள்ள
வாட்டம்இல் மனத்த ராகி வாயில்கள் பலவும் நீத்து
நாட்டுதங் காவல் வாயில் நண்ணினர் ஆங்கு இருக்கும்
கோட்டம்இல் மனத்துச் செய்ய குசேலமா முனியைச் சார்ந்தார்.18

தாயது வருகை கேட்ட தனியிளம் குழவி போன்று
நேயமிக்கு உடைய னாகி நெஞ்சினுள் உவகை பூப்பப்
போயழைத் திடுமின் இன்னே போயழைத் திடுமின் இன்னே
போயழைத் திடுமின் இன்னே எனவிரை பொருளின் சொற்றான்.19

ஆதலின் எம்பி ரானுக்கு அகத்துமிக்கு உவகை உய்ப்ப
ஏதமில் முனிவர் ஏற எழுந்தரு ளுகவென் றங்கைப்
போதகங் கூப்பி னார்கள் பொருக்கென எழுந்து செம்மை
வேதமுற் றுணர்ந்த வையன் விரைதர நடக்க லுற்றான்.20

பொருந்துதாய் வரவு பார்க்கும் புனிற்றிளங் கன்று போலும்
திருந்துதன் வரவு பார்க்கும் செம்மனத் தொருவன் போலும்
அருந்துநீர் வரவு பார்க்கும் அறல்நசை உடையான் போலும்
கருந்துளாய்க் கண்ணி அண்ணல் கமழ்நறும் சேக்கை மீதே.21

வளர்மறை உணர்ச்சி மிக்கான் வரவுபார்த்து இருப்ப வந்த
அளவிடற் கரிய மேலோன் ஆடமைத் தோளின் நல்லார்
கிளர்தர நின்று காக்கும் கேடில்வா யிலும் கடந்து
தளர்வில்பல் மாதர் சூழும் தனியிடத்து அணுகும் காலை.22

வருந்துமோர் மிடயன் சேம வைப்பெதிர் கண்டாற் போலும்
அருந்துண இழந்தோர் விண்ணோர் அமுதெதிர் கண்டாற் போலும்
பரிந்துவெப் புழலு வோன்கற் பகம்எதிர் கண்டாற் போலும்
சரிந்தபற் றினன்மெய் ஆசான் தனையெதிர் கண்டாற் போலும்.23

காண்டலும் உவகை பூத்துக் கால்விசை கொடுந டந்தான்
ஆண்தகை அவனும் கண்ணுற்று அணையுடைத்து எழுநீத் தம்போல்
நீண்டபூம் பள்ளி நீத்து நிலவுபே ரன்பு பொங்கப்
பூண்டமா தவன்முன் சென்று பொன்னடி வணங்கி னானால்.24

திலகமண் தோய ஐயன் திருவடி வணங்கிப் பின்னர்
நிலவுமெய்ப் புளகம் போர்த்து நிரம்புறத் தழுவிக் கொண்டான்

குலமறைத் தலைவன் என்றும் கூர்ந்தமெய் நட்பன் என்றும்
மலர்தலை உலகம் கூறும் வாய்மைகாத்து அருளி னானே.25

பாக்கியம் உற்றது இந்நாள் பாக்கியம் உற்றது இந்நாள்
ஆக்கிய அறம் பலித்த ஆக்கிய அறம் பலித்த
யோக்கியம் அடைந்தது இந்தமனையும் என்று உரைத்து உரைத்து
தேக்கிய புகழினான் கொண் டாடினான் சிலைவ லோயே.26

அங்கொரு மாடத்து உள்ளால் அரதந பீடத்து உம்பர்
மங்கல மறைவ லாளன் மகிழ்ந்துஎழுந்து அருளப் பண்ணிப்
பொங்குபொற் குடம்பூ ரித்த புதியமஞ் சனநீர் ஆட்டித்
திங்களங் கதிரே என்னத் திகழ்ந்தவொற் றாடை சாத்தி.27

கதிரென கதிர்க்குஞ் செம்பொற் கவினசெய்பட் டாடை சாத்திப்
பிலிர்கருப் பூரம் நானம் பெய்விரைச் சாந்தஞ் சாத்தி
முதிரொளி விரிக்குந் தண்ணென முத்தவக் கதையுஞ் சாத்தி
அதிர்தர வண்டுந் தேனும் அலங்குபூந் தொடையல் சாத்தி.28

வழிநடந்து இளைத்தவே இம் மலரடி யிரண்டும் என்று
கழிமகிழ் சிறப்ப மெல்ல வருடினான் கமலக் கண்ணன்
பழியில்பல் உபசா ரங்கள் பண்ணவுந் தெரியா னாகி.
ஒழிவுஅறு தவக் குசேலன் ஒன்றும் பேசா திருந்தான்.29

முத்திக்கு வித்தாகும் முழுதுணர்ந்தோர் பெருநட்பே
தித்திக்கு நாடோறும் தேவர்பெறற்கு அருந்திருவும்
சித்திக்கும் படியருளும் செப்பரிதால் அதுநிற்க
எத்திக்கும் புகழுநினக்கி யன்மணநன் காயிற்றே.30

நின்னுடைய மனைக்கிழத்தி நிரம்புபெரு நீர்மையளே
மன்னுடைய சொற்காத்துச் சோர்விலா மாண்பினளே
தன்னுடைய உயிராநின் றனைப்பேணுந் தன்மையளே
உன்னுடைய வருவாய்க்குத் தக்கசெலவு உஞ்றுவளே31

பைங்குதலை வாய்மைந்தர் பலர்பிறக்க வேண்டுமே
எங்கும்அரும் புகழுடையா யெத்தனை மைந் தர்கள்பிறந்தார்
அங்கவரைப் பேரவையோர் அணிதரச்செய் செயலனைத்தும்
சிங்கலறப் புரிந்தனையோ செய்தனையோ உபநயனம்.32

சீரார்நின் னூர்நின்று சேர்இவண் வருவாரால்
நீரார்நின் றன்மையெலாம் நென்னல்வரைக் குந்தவறா
தாராய்ந்து கொண்டிருந்தேன் அகன்றபல நாள்களின்பின்
ஏராரின் பஞ்சிறப்ப இருவேமுங் கூடினோம்.33

பந்தனை யகன்ற மேலோய் பற்பல நாட்குப் பின்பு
வந்தனை யெனக்கென் கொண்டு வந்தனை யதனை இன்னே

தந்தனை யாயின் நன்று தருசுவைப் பக்க ணத்தென்

சிந்தனை நின்றது என்றான் தெரிவுஅரும் வஞ்சக் கள்வன்.34

இனியசிற் றுணவே தேனும இன்றிநீ வருவாய் கொல்லோ

இனியநின் னுள்ளம் இன்றோ எண்ணியான் அறிதல் வேண்டும்

இனியநின் மனைவி வாளா ஏகிவா வென்பளோ மற்று

இனியவெற்கு அன்றி யார்க்குக் கொண்டுவந்து இருக்கின் றாயே.35

திருந்த இங்கு அளித்தி யென்று செங்கரம் அலர்த்தி நீட்டப்

பொருந்த இன்பால் உண்பான் பால புளித்த காடியைக் கொடுத்திட்டு

அருந்திடுஎன்று உரைத்தல் போல்இவ் அவல் கொடை என்று வாளா

இருந்தனன் குசேல மேலோன் இவனுளம் அறிந்த கண்ணன்.36

நடலைதீர்ந்து அவன்மெய்ப் போர்த்த நாள்பல கண்ட கந்தைப்

படர்தலைச் சுருக்கி வாங்கிப் பாங்குவைத்து இனிதின் ஆய்ந்து

விடலருங் கற்பு வாய்த்த மின்னலாய் வணங்குந் தெய்வம்

திடமுற முடிந்து வைத்த சிறுபொதி கண்டு கொண்டான்.37

மலிதரும் அன்பின் வந்த வண்பொதி யவிழ்த்து நோக்கி

வலிதரும் அவற்றுள் நன்று வாய்த்தது நமக்கிது என்னா

ஒலிதரு கழற்கால் ஐயன் ஒருபிடி அவலைக் காதல்

பொலிந்த எடுத்து வாயிற் போகட்டுக் கொண்டான் மாதோ.38

மற்றொரு பிடியெடுத்து வாயிடப் போகும் காலை
முற்றிழைத் திருவுருக்கு மணியெனும் முத்த மூரல்
பொற்றொடிப் பூங்கொம் பன்னாள் பொருக்கென ஓடி வந்து
கற்றவர் புகழ்தன் கேள்வன் கரத்தினைப் பிடித்துக் கொண்டாள்.39

என்ன அற்புதம் எடுத்து உரைத்தனை
பன்னு நாயகன் பரிவின் துய்த்திடல்
தன்னை ஊறுறத் தடுக்கும் மாதரார்
நன்னர் நீரோ நவையில் கேள்வியாய்.40

கோற்றொடிக்கருங் கூந்தல் மாதரார்
மாற்ற லார்கெட மாட்டும் வைந்நுதிக்
கூற்ற மன்னவாட் குரிசில் எண்தப
மாற்றி நின்றதென் வழங்கு வாயென்றான்.41

தகத்தின்ற பிடி அவற்கே சகங்கொள்ளப் பெருஞ்செல்வம்
மிகத்துன்று அஃதன்றி மீட்டுமொரு பிடியெடுத்து
நகத்தின்று விடுவானேல் நாள்பலவும் அன்னவர்க்குத்
தொகத்துன்றும் அடிமையாய்ச் சொற்பணிகள் கடவானாய்.42

தான்அமர வேண்டும் எனும் தக்ககருத்துத் உளத்துஅமரக்
கான்அமரும் கருங்கூந்தல் கதிரமரும் மதிவதனக்

கூனமரும் விற்புருவக் குயிலமரும் மென்மொழியாள்
தேனமருந் தார்மார்பன் செங்கைபிடித்துத் தடுத்தாள்.43

அன்றிரவோ மென்படுக்கை அணிந்துதவ அதின்மேவி
மன்திகழ்அவ் வுவுளகத்து வளம்பலவுங் கண்டதனால்
துன்றிய பேரானந்தம் ஒழியாது தோன்றியெழக்
கன்றியதீப்பொறி அவித்தோன் கண்படை கொண்டருளினான்.44

கதிர்உதிக்கும் காலையெழீஇக் கடன்பலவும் முற்றியடர்
முதிர்புலன்செற்று அருஞானம் முயன்றடைந்தோன் ஆதலினான்
மதிகுலத்து மன்னவன்பால் வாய்திறந்துஒன்றும் கேளான்
நிதியமிகப் பெற்றவனாய் நினைந்துஊர்க்கு வழிக்கொண்டான்.45

அருந்தவர்கள் புகழ்சீர்த்தி அமைந்ததிருக் கண்ணபிரான் அருளி னாலே
பொருந்துவிர தாதிகளான் மிக்கிளைத்த தன்னுடம்பு பூரிப் புற்ற
திருந்தபழங் கந்தைசெழும் பொன்னாடை யாயிற்றால் இலங்கும் கண்டப்
பெருந்துளப மணியாரம் பெருவிலைமுத் தாரமாப் பிறங்கிற் றாலோ.46

பிரக லாதனன் பராசரன் பெருஞ்சவு னகன்சீர்
வரவியாதன் அம்பரீடன் புண்டரீகன் முன்மற்றோர்
கரவி லாதவுள் ளத்தராய்க் கழிமகிழ் சிறப்ப
விரவி நின்றுதோத் திரம்எடுத்து இயம்பினர் மேன்மேல்47

இன்ன பல்வகை அதிசயம் எதிர்வுறக் கண்டு
நன்னர் மாமறைக் குலத்தவன் நாயகன் பாதத்து
உன்னும் நெஞ்சகம் பெயரர்ந்திலன் உறுவன வெல்லாம்
பன்னும் எம்பிரான் அருளென நினைத்தனன் படர்வான்.48

அரசரே முதலாயினார் அனைவரும் அடுத்துப்
பரசி யேவலர் போற்பிரியார் பின்பு படரப்
புரசை மால்கரி பரிமுதல் படைகளும் பொலியத்
தரைசெய் பேறென விளங்குதன் ஊர்ப்புறஞ் சார்ந்தான்.49

பரியும் நீள்பழங் கந்தைகொள் உடையணிப் பரிசு
பெரிய மாதவர் வேந்தர்கள் முதலியோர் பெரிதும்
தெரியு மாபுகழ்ந்து ஏத்திடச் சிறந்தனன் என்னில்
உரிய தாக்கிய தவத்தினில் உயர்ந்தொன் றுண்டோ 50

நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம்

திருமால் மீது பக்தி கொண்ட பன்னிரு ஆழ்வார்கள் பாடிய பாடல்கள் 'நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தம்' என்று வழங்கப்படுகிறது. இப்பன்னிரு ஆழ்வார்களில் ஒருவர் குலசேகர ஆழ்வார். இவர் சேரநாட்டில் கி.பி.8-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். அரசராக இருந்து ஆட்சியைத் துறந்து ஆழ்வார் ஆனவர். இவரது பாடல்கள் 'பெருமாள் திருமொழி' என்ற பெயரில் அமைந்துள்ளன .

குலசேகர ஆழ்வார் பாடல்கள் - 4 ஆம் திருமொழி

ஊன்ஏறு செல்வத்து உடற்பிறவி யான் வேண்டேன்
ஆனேறு ஏழ் வென்றான் அடிமைத் திறம் அல்லால்
கூன்ஏறு சங்கம் இடத்தான் தன் வேங்கடத்து
கோனேரி வாழும் குருகாய்ப் பிறப்பேனே.1

ஆனாத செல்வத்து அரம்பையர்கள் தன் சூழ்
வான்ஆளும் செல்வமும் மண்அரசும் யான் வேண்டேன்
தேன்ஆர் பூஞ்சோலைத் திருவேங்கடச் சுனையில்
மீனாய்ப் பிறக்கும் விதி உடையேன் ஆவேனே.2

பின்இட்ட சடையானும் பிரமனும் இந்திரனும்
துன்னிட்டுப் புகல்அரிய வைகுந்த நீள் வாசல்
மின்வட்டச் சுடர்ஆழி வேங்கடக்கோன் தான்உமிழும்
பொன்வட்டில் பிடித்துஉடனே புகப்பெறுவேன் ஆவேனே3

ஓண்பவள வேலை உலவுதண் பாற்கடலுள்
கண்துயிலும் மாயோன் கழலிணைகள் காண்பதற்குக்
பண்பகரும் வண்டினங்கள். பண்பாடும் வேங்கடத்து
செண்பகமாய் நிற்கும் திருஉடையேன் ஆவேனே.4

கம்பமத யானைக் கழுத்தகத்தின்மேல் இருந்து
இன்புஅமரும் செல்வமும் இவ்வரசும் யான் வேண்டேன்
எம்பெருமான் ஈசன் எழில் வேங்கட மலைமேல்
தம்பகமாய் நிற்கும் தவம் உடையேன் ஆவேனே5

மின்அனைய நுண்ணிடையார் உருப்பசியும் மேனகையும்
அன்னவர்தம் பாடலொடும் ஆடல்அவை ஆதரியேன்
தென்னஎன வண்டினங்கள் பண்பாடும் வேங்கடத்துள்
அன்னனைய பொற்குவடுஆம் அருந்தவத்தேன் ஆவேனே.6

வானாரும் மாமதிபோல் வெண்குடைக்கீழ் மன்னவர்தம்
கோன்ஆகி வீற்றிருந்து கொண்டாடும் செலவு அறியேன்
தேன்ஆர் பூஞ்சோலைத் திருவேங்கட மலைமேல்
கானாறாய்ப் பாயும் கருத்து உடையேன் ஆவேனே.7

பிறைஏறு சடையானும் பிரம்மனும் இந்திரனும்
முறையாய் பெருவேள்விக் குறை முடிப்பான் மறைஆனான்
வெறியார் தண்சோலைத் திருவேங்கட மலைமேல்
நெறியாய்க் கிடக்கும் நிலை உடையேன் ஆவேனே.8

செடியாய் வல்வினைகள் தீர்க்கும் திருமாலே
நெடியானே வேங்கடவா! நின்கோயிலின் வாசல்
அடியாரும் வானவரும் அரம்பையரும் கிடந்து இயங்கும்
படியாய்க் கிடந்து உன்பவளவாய் காண்பேனே.9

உம்பர்உலகு ஆண்டு ஒருகுடைக்கீழ் உருப்பசிதன்
அம்பொற்கலை அல்குல் பெற்றாலும் ஆதரியேன்
செம்பவளவாயான் திருவேங்கடம் என்னும்
எம்பெருமான் பொன்மலைமேல் ஏதேனும் ஆவேனே.10

மன்னனின் தண்சாரல் வடவேங்கடத்தான் தன்
பொன்இயலும் சேவடிகள் காண்பான் புரிந்து இறைஞ்சிக்
கொல்நவிலும் கூர் வேல் குலசேகரன் சொன்ன
பன்னியநூல் தமிழ்வல்லார் பாங்காய் பக்தர்களே.11

சொல் இலக்கணம்

ஒரு எழுத்து தனித்து நின்றோ, பல எழுத்துகள் தொடர்ந்து நின்றோ ஒரு பொருளைத் தருவது சொல் எனப்படும்.

(எ-டு) கை, பூ, தீ, தா - ஒரெழுத்துச் சொற்கள்

மண், வானம் - பல எழுத்துச் சொற்கள்

பதம்

சொல்லைப் பதம் என்றும் கூறுவர். பதம் என்பது

- பகுபதம்
- பகாப்பதம்

என இருவகைப்படும்

பகுபதம்

பிரிக்க இயன்ற சொற்கள், அதாவது பிரித்தாலும் பொருள் தருகின்ற சொற்கள் பகுபதம் எனப்படும்.

(எ-டு) படித்தேன் = படி + த்+ த்+ஏன்

பகாப்பதம்

பிரிக்க இயலாத அதாவது பிரித்தால் பொருள் தராத சொற்கள் பகாப்பதம் எனப்படும்.

(எ-டு) மரம், கண், சட்டம்

பகுபத உறுப்புகள்

பகுபதத்தை ஆறு உறுப்புகளாகப் பிரிப்பர்.

அவை:

1 பகுதி

2 விசுதி

3 இடைநிலை

4 சாரியை

5 சந்தி

6 விகாரம்

இவற்றைப் பகுபத உறுப்புகள் என்பர்.

பகுதி

பகுபதத்தின் முதற்பகுதி பகுதியாகும்.அது முழுப் பொருளையும் கொடுக்கும்.

விசுதி

பகுபதத்தின் இறுதியில் நின்று திணை, பால், எண், இடம், காலம் ஆகியவற்றை உணர்த்தும்.

இடைநிலை

பகுபதத்தின் ,பகுதிக்கும் விசுதிக்கும் இடையில் நின்று , காலத்தைக் காட்டும்.

சாரியை

பகுபதத்தின் விசுதிக்கு முன்னும் இடைநிலைக்குப் பின்னுமாக நிற்கும். இது விசுதியைச் சார்ந்து வருவதால் சாரியை எனப்படும்.

சந்தி

பகுபதத்தின் பகுதிக்கும் இடைநிலைக்கும் இடையில் வரும் உறுப்பு சந்தி எனப்படும்.

விகாரம்

பகுபதத்தின் சந்தியாக வரும் எழுத்து திரிந்து இன்னொரு எழுத்தாக மாறுவது விகாரம் எனப்படும்.

பகுபத உறுப்புகளுக்கு எடுத்துக் காட்டு

நடந்தனர்

நட+ந் (த்)+த்+அன்+அர்

நட - பகுதி

ந் - 'த்' 'ந்' தாக மாறியுள்ளது. எனவே இது விகாரம்.

த் - சந்தி

த் - இறந்தகால இடைநிலை

அன் - சாரியை

அர் - பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி

சொற்களின் வகைகள்

தமிழில் சொற்கள் இலக்கண வகையில் நான்கு வகைப்படும்.

அவை:

1 பெயர்ச் சொல்

2 வினைச்சொல்

3 இடைச் சொல்

4 உரிச்சொல்

பெயர்ச் சொல்

ஒன்றன் பெயரைக் குறிக்கும் சொல். பெயர்ச் சொல் எனப்படும்.இஃது ஆறு வகைப்படும்.

அவை:

1 பொருட் பெயர் – பம்பரம், புத்தகம்

A2 இடப் பெயர் - வீடு, நகரம், தெரு

3 காலப் பெயர் - காலை, மாதம், ஆண்டு

4 சினைப் பெயர் - கை, கால், இலை, காய்

5 குணப் பெயர் - நன்மை, கருமை

(பண்புப் பெயர்)

6 தொழிற் பெயர் - படித்தல், நடித்தல்

வினைச்சொல்

ஒரு செயலைக் குறிக்கும் சொல் வினைச்சொல் எனப்படும்.இது

- முற்று
- எச்சம்

என இரு வகைப்படும்.

முற்று

செயல் முடிவு பெற்றதைக் குறிக்கும் சொல் வினைமுற்று எனப்படும்.

(எ-டு) வந்தான்

வினைமுற்றானது,

- தெரிநிலை வினைமுற்று

- குறிப்பு வினைமுற்று

என இரு வகைப்படும்.

தெரிநிலை வினைமுற்று

ஒரு வினைமுற்று செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம், செய்பொருள் என்னும் ஆறையும் உணர்த்துவது தெரிநிலை வினைமுற்று ஆகும்.

(எ-டு) அமுதன் ஓவியம் வரைந்தான்

இதில் , செய்பவன் - அமுதன்

கருவி - தூரிகை அல்லது எழுதுகோல்

செயல் - வரைதல்

காலம் - இறந்த காலம்

செய்பொருள் - ஓவியம்

குறிப்பு வினைமுற்று

பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில், என்னும் ஆறின் அடிப்படையில் தோன்றி , செய்பவன் ,கருவி, நிலம்,செயல் ,காலம், செய்பொருள் என்னும் ஆறினுள் செய்பவனாகிய கருத்தாவை மட்டும் விளக்குவது குறிப்பு வினைமுற்று ஆகும்.இது காலத்தை வெளிப்படையாக உணர்த்தாது.

(எ-டு) பொன்னன் - பொருள்

பெங்களூரான் - இடம்

கார்த்திகா - காலம்

மூக்கன் - சினை

வெள்ளையன் - குணம்

எச்சம்

பொருள் முடிவு பெறாத வினைச்சொல் எச்சம் எனப்படும்

இது ,

- பெயரெச்சம்,
 - வினையெச்சம்
- என்று இருவகைப்படும்.

பெயரெச்சம்

ஒரு எச்சவினைச்சொல் , பெயர்ச்சொல்லை ஏற்று முடிவு பெறுவது பெயரெச்சம் எனப்படும். இது இருவகைப்படும்.

அவை:

- தெரிநிலைப் பெயரெச்சம்
- குறிப்புப் பெயரெச்சம்

தெரிநிலைப் பெயரெச்சம்

ஒரு எச்சவினைச்சொல், காலத்தையும் செயலையும் உணர்த்தி நின்று , அறுவகைப் பெயர்களுள் ஒன்றினை ஏற்று முடிவது, தெரிநிலைப் பெயரெச்சம் ஆகும்.

(எ-டு)

வந்த பையன்

வருகின்ற பையன்

வரும் பையன்

இத்தொடர்களில் வந்த, வருகின்ற, வரும் என்னும் சொற்கள், பொருள் முடிவு பெறவில்லை. அவை முறையே முக்காலத்தையும், வருதல் என்ற செயலையும் உணர்த்தி நின்று, பையன் என்னும் பெயர்ச் சொல்லை ஏற்று முடிந்துள்ளன.

குறிப்புப் பெயரெச்சம்

ஒரு எச்சச்சொல், காலத்தையோ செயலையோ உணர்த்தாமல் பண்பினை மட்டும் உணர்த்தி நின்று, பெயர்ச் சொல்லை ஏற்று முடிவது, குறிப்புப் பெயரெச்சம் ஆகும்.

(எ-டு)

நல்ல மனிதன்

அழகிய வீடு

எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்

பொருள் முடிவு பெறாத பெயரெச்சம், எதிர்மறைப் பொருளை உணர்த்தினால் அது எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் ஆகும்.

(எ-டு) படிக்காத பையன்

பேசாத கிளி

இத்தொடர்களில் உள்ள படிக்காத, பேசாத என்ற பெயரெச்சங்கள் எதிர்மறைப் பொருளை உணர்த்தி நின்று பெயரைக் கொண்டு முடிந்து உள்ளமையால் இவை எதிர்மறைப் பெயரெச்சங்கள் ஆகும்.

ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்

பொருள் முடிவு பெறாத பெயரெச்சம், எதிர்மறைப் பொருளை உணர்த்தி, அதன் இறுதி எழுத்து கெட்டு (இல்லாமல்) வந்தால் அது ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் எனப்படும்.

(எ-டு) வாடாப் பயிர்

ஆடா மயில்

வினையெச்சம்

பொருள் முடிவு பெறாத ஒரு எச்சவினை வினைச்சொல்லைக் கொண்டு முடிவது வினையெச்சம் எனப்படும். வினையெச்சம் இருவகைப்படும்.

அவை:

- தெரிநிலை வினையெச்சம்
- குறிப்பு வினையெச்சம்

தெரிநிலை வினையெச்சம்

ஒரு எச்சவினை, காலத்தையும் செயலையும் உணர்த்தி நின்று, ஒரு வினைமுற்றினைக் கொண்டு முடிவது தெரிநிலை வினையெச்சம் எனப்படும்.

(எ-டு)

படித்து முடித்தான்

குறிப்பு வினையெச்சம்

ஒரு எச்சவினை, காலத்தை வெளிப்படையாக உணர்த்தாமல், பண்பினை மட்டும் உணர்த்தி நின்று, ஒரு வினைமுற்றினைக் கொண்டு முடிவது குறிப்பு வினையெச்சம் எனப்படும்.

(எ-டு) மெல்ல நடந்தான்

இடைச்சொல்

தானே தனித்து இயங்காமல் பெயரையும் வினையையும் சார்ந்து இயங்கும் சொல் இடைச்சொல் எனப்படும்.

அவை:

- ஐ முதலிய வேற்றுமை உருபுகள்
- கிறு,கின்று போன்ற காலம் காட்டும் இடைநிலைகள்
- தல், அல், மை ஆகிய தொழிற்பெயர் விகுதிகள்
- அத்து, அன்று, அம் போன்ற சாரியைகள்
- ஏ, ஓ, உம், தோறும், தான், என, என்று போன்ற தத்தம் பொருள் உணர்த்தி வருபவை
- மற்று போன்ற அசைச் சொற்கள்
- உவம உருபுகள்
- ஆன்,அன், ஆள், அள், அர்,உ போன்ற பால் உணர்த்தும் விகுதிகள்

(எ-டு)

அவளைக் கண்டேன் - ஐ

நடக்கின்றான் - கின்று

படித்தல் - அல்

நடந்ததன்று - அன்று

வந்தாயே - ஏ

செய்தாயோ - ஓ

வந்ததென்று - என்று

‘மற்று அறிவாய் நல்வினை’ - மற்று

தாமரை போன்ற முகம் - போன்ற

படித்தாள் - ஆள்

உரிச்சொல்

ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் பல சொல்லாகவும், பல பொருளைக் குறிக்கும் ஒரு சொல்லாகவும் நின்று, கற்றவர்கள் மட்டும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் வழங்கும் சொல் உரிச்சொல் எனப்படும்.

(எ-டு)

1. ஒரு பொருள் குறித்த பல சொற்கள் - சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி - இவை மிகுதி என்ற ஒரு பொருள் குறித்த பல சொற்கள்
2. பல பொருள் குறித்த ஒரு சொற்கள் - கடி - இச் சொல் , காவல், புதுமை, கரிப்பு போன்ற பல பொருள்களைக் கொடுக்கும்.

தமிழில் சொற்கள் இலக்கிய வகையிலும் நான்கு வகைப்படும்.

அவை:

1. இயற்சொல்
2. திரிசொல்
3. திசைச்சொல்
4. வடசொல்

இயற்சொல்

அனைவருக்கும் பொருள் விளங்கும் தன்மையினைக் கொண்ட சொல் இயற்சொல் எனப்படும்.

(எ-டு) மரம், வானம், காற்று போன்றவை

திரிசொல்

கற்றவர்களுக்கு மட்டும் பொருள் விளங்கும் அரிய சொல் திரிசொல் எனப்படும்.இது இருவகைப்படும்.

அவை:

- ஒரு பொருள் குறித்த பல சொல்
- பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல்

(எ-டு)

- கிள்ளை,தத்தை, சுகம் - இவை கிளி என்னும் ஒரு பொருள் குறித்த பல திரிசொல்
- வேழம் - இச் சொல் கரும்பு, மூங்கில், யானை முதலிய பல பொருள் குறித்த ஒரு திரிசொல்

திசைச்சொல்

எல்லாத் திசைகளிலும் வழங்கும் வேற்று மொழிகளில் இருந்து , தமிழில் வந்து வழங்கும் சொல் திசைச்சொல் எனப்படும்.

(எ-டு). சிக்கு - கன்னடம்

கொக்கு - துளு

ஜன்னல் - போர்த்துகீசியம்

ஆசாமி - அரபு

அந்தோ (ஐயோ) - சிங்களம்

வடசொல்

வடமொழியில் இருந்து தமிழில் வந்து வழங்கும் சொல் வடசொல் எனப்படும். இது இருவகைப்படும்.

அவை:

- தற்சமம்
- தற்பவம்

தற்சமம்

தமிழுக்கும் வடமொழிக்கும் பொதுவான எழுத்துகளால் ஆகி, தமிழில் வழங்கும் போது எவ்வித மாற்றமும் இன்றி வழங்கும் சொற்கள் தற்சமம் எனப்படும்.

(எ-டு)காரணம், கமலம், குங்குமம்

தற்பவம்

வடமொழிக்கே உரிய சிறப்பு எழுத்துகளால் ஆகி, தமிழில் வழங்கும் போது தமிழ் ஒலி முறைக்கு ஏற்ப மாறி வழங்கும் சொற்கள் தற்பவம் எனப்படும்.

(எ-டு) விசேஷம் – விசேடம்

புத்ர - புத்திரன்

தொகாநிலைத் தொடர்

இரண்டு முதலான சொற்கள் தொடர்ந்து வரும் பொழுது சொல்லின் பகுதிகள் தொகாமல் அதாவது மறையாமல் வருவது தொகாநிலைத் தொடர் எனப்படும்.

அவை:

எழுவாய் வேற்றுமைத் தொடர் – அமுதன் வந்தான்

விளி வேற்றுமைத் தொடர் - அமுதா வா

பெயரெச்சத் தொடர் - வந்த அமுதன்

வினையெச்சத் தொடர் - சென்று அடைந்தான்

வினைமுற்றுத் தொடர் - சென்றான் அமுதன்

இடைச்சொல் தொடர் - மற்று ஒருவன்

உரிச்சொல் தொடர் - நனி சிறந்தது

வாழ்க வாழ்க - அடுக்குத் தொடர்

தொகைநிலைத் தொடர்

இரண்டு முதலான சொற்கள் தொடர்ந்து வரும் பொழுது உவம உருபு, பண்பு உருபு, வேற்றுமை உருபு போன்றவை தொக்கு அதாவது மறைந்து வருவது தொகைநிலைத் தொடர் எனப்படும்.

அவை:

வேற்றுமைத்தொகை

வினைத்தொகை

பண்புத்தொகை

உவமைத்தொகை

உம்மைத்தொகை

அன்மொழித்தொகை

வேற்றுமைத்தொகை

இரண்டாம் வேற்றுமை முதல் ஆறாம் வேற்றுமை வரை உள்ள உருபுகள் சொற்களுக்கு இடையில் மறைந்து வருவது வேற்றுமைத்தொகை எனப்படும்.

(எ-டு)

- வீடு கட்டினான் - ஐ மறைந்து வந்துள்ளது.
இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை
- தலை வணங்குகிறேன் - ஆல் மறைந்து வந்துள்ளது
மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகை
- எலிப் பகை - கு மறைந்து வந்துள்ளது
நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை
- ஊர் நீங்கினான் - இன் மறைந்து வந்துள்ள
ஐந்தாம் வேற்றுமைத் தொகை
- அவன் புத்தகம் - அது மறைந்து வந்துள்ளது
ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை
- மலைக் கோயில் - கண் மறைந்து வந்துள்ளது
ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை

வினைத்தொகை

இரு சொற்களுக்கு இடையில் மூன்று காலமும் மறைந்து வருவது வினைத்தொகை எனப்படும்.

(எ-டு) விளைநிலம்

இதில் விளைந்த நிலம், விளைகின்ற நிலம், விளையும் நிலம் என மூன்று காலமும் மறைந்து வந்துள்ளது.

பண்புத் தொகை

இரு சொற்களுக்கு இடையில் பண்பை விளக்குகின்ற ஆகிய, ஆன போன்ற உருபுகள் மறைந்து வருவது பண்புத் தொகை எனப்படும்.

(எ-டு) பைந்தமிழ்

கருங்கடல்

உவமைத் தொகை

இரண்டு சொற்களுக்கு இடையில் உவம உருபு மறைந்து வருவது உவமைத் தொகை எனப்படும்.

(எ-டு) கயல் விழி, பவளவாய்

உம்மைத்தொகை

இரு சொற்கள் சேர்ந்து வரும் பொழுது இடையில் உம் என்பது மறைந்து வருவது உம்மைத் தொகை எனப்படும்.

(எ-டு) அண்ணன் தம்பி, வெற்றிலை பாக்கு

அன்மொழித் தொகை

மேலே குறிப்பிட்ட ஐந்து தொகைகளில் ஒன்று விரிந்த பின்னரும் பொருள் முடிவு பெறாமல் அவை அல்லாத வேறு மொழி மறைந்து வந்து பொருள் தருவது அன்மொழித் தொகை எனப்படும்.

(எ-டு) கார்குழல் வந்தாள்

இத்தொடரில் கரிய கூந்தலை உடையவள் வந்தாள் என விரியும்.

மாணவர்களின் கவனத்திற்கு

பாடத்திட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு அலகு ஐந்து பகுதியில் இருந்தும் வினாக்கள் கேட்கப்படும். எனவே அலகு- 5க்கு உரிய ஆத்தங்கரை ஓரம் என்னும் நாவலையும் நல்ல முறையில் படித்து தேர்வு எழுத வேண்டும்.